

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Herečka činohry NDM
Pavčina Kafková

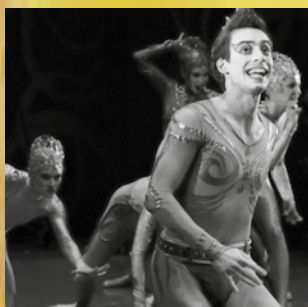
Srdce i hlavu mám otevřené a inspirace je všude tolik; studijní fáze, která nikdy nekončí

OPERA

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
v režii Ondřeje Havelky

BALET

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Naposledy v Ostravě!

OPERETA/MUZIKÁL

L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Úzdravné operum se vrací

NDM EXTRA

NÁVŠTĚVA CÍSAŘE aneb
tentokrát přijde i Sissi!!!

Auto Heller, hrdý partner Národního divadla moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

před námi jsou poslední dva měsíce 98. sezóny Národního divadla moravskoslezského. Měsíce květen a červen, měsíce, ve kterých jaro (jež ve chvíli, kdy píšete tyto řádky, si s námi hraje aprílovou meteorologickou hru) přechází v začínající léto. Měsíce, od kterých si slibuji příliv nové energie, již umí přinést rozkvetlé jaro, spojené s nadějí letního odpočinku. Ostrava zabalená do čerstvé zeleně ukazuje pro mne svou nejkrásnější tvář. Centrum ožívá zahrádkami lákajícími k příjemnému posezení a setkávání s přáteli a okolí vybízí k procházkám či jízdě na kole. A i návštěva divadla v této době má jinou, vzrušující atmosféru. Mám rád, když v tomto čase může zážitek z představení ve mně doznívat cestou z divadla krásnou vlahou pozdně jarní nocí. Před nadcházejícím letním dvoměsíčním časem (bez pravidelných dávek dobrého divadla

v čase divadelních prázdnin) nesou v sobě návštěvy divadla v této době i jakousi potřebu se pořádně divadlem a divadelními zážitky nasytit i předzásobit, co to jde! Hrajeme proto až do posledního červnového dne!

A tak nám poslední dva měsíce přinesou:
3 nové premiéry!!!
7 titulů uvedeme naposledy!!!

Na jevišti Divadla Jiřího Myrona se vrací na pouhých 2 (!) představení po roční přestávce úzdravné operum Jaroslava Duška, Ondřeje Smeykala a Maria Buzziho **L2: Brána života!**, originální hudební divadlo na pomezí žánrů s úzdravnými účinky!!!

Dne 4. června po dlouhé době přivítáme, díky spolupráci s 9. ročníkem divadelního festivalu Dream Factory Ostrava, v našem divadle (opět na jevišti Divadla Jiřího Myrona) soubor Činohry pražského Národního divadla, a to s dramaturgií románu Ladislava Fukse **Spalovač mrtvol!!!**

Soubor naší činohry se poprvé představí v Bratislavě na scéně Slovenského národního divadla v rámci mezinárodního festivalu Eurokontext.sk, který je letos věnován činohře, s inscenací hry Mariuse von Mayenbura **Mučedník!!!**

Operní soubor opět obohatí nabídku Národního festivalu Smetanova Litomyšl

představeními dvou zbrusu nových inscenací – **Tajemství** od Bedřicha Smetany a Rossiniho **Lazebník sevillský!!!** v novém českém přebásnění Jarka Nohavici a v režii Ondřeje Havelky. **Lazebník sevillský!!!** je zároveň poslední premiérou 98. sezóny Národního divadla moravskoslezského. Ta se uskuteční na jevišti Divadla Antonína Dvořáka jen o pár dnů dříve – 15. 6. 2017!!!

A poslední dny měsíce června patří u nás reprízám našich nejúspěšnějších titulů, které jsou během předcházejících měsíců beznadějně vyprodány!!!

Poslední dva měsíce jsou tedy plně divadelně nabity a využity! Zcela logicky máte šanci se kvalitním divadlem dobře předzásobit před divadelním půstem v červenci a srpnu a vyhnout se tak případným částečným abstinencím příznakům, které mohou bez pravidelných přídelů divadelních zážitků nastat!

Krásný čas s dobrým divadlem Vám v zelené Ostravě přeje

Váš

Jiří Nekvasil

OH LASY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na **Facebook Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

TŘI MUŠKETÝŘI

Jsem plná dojmů, právě jsem dorazila domů z premiéry **TŘI MUŠKETÝŘI**. Ano, známou větu: „Jeden za všechny a všichni za jednoho!“ neuslyšíme – příběh je zpracován jako **BALET!** Jde o symbiózu akčního děje, tanečních výkonů, skvělé hudby, kostýmů i scény. A jestli si myslíte, že balet „nemusíte“, změňte rychle názor: hned v úvodu mě dostala scéna Milady de Winter s kardinálem Richelieuem a hrabětem Rochefortem – úplně z ní číselo spikleneckví, zloba a krutost... (Až jsem si v křesle doslova „poposedla“. ☺) Vyzdvihují i srovnání, kdy se honosný, oficiální (a tolik studený) tanec francouzského krále Ludvíka XIII. s Annou Rakouskou změnil v okamžik s anglickým vévodou z Buckinghamu, až se bojíte dýchat z té křehlosti, souznění a něhy. Nejde opomenout scény s Constance a d'Artagnanem, plné lásky, až nakonec to nejlepší: Athos, Porthos, Aramis... a víte co? Zajděte si do divadla sami! Milli Kantorová

REBECCA

Měl jsem tu čest navštívit čtvrteční premiéru. Opět ne-skutečně krásné představení na ostravské muzikálové scéně. Nádherná hudba, scéna, kostýmy a úžasné hlasy, hlavně Katarína Hasprová a Martina Šnýtová, to nemělo chybu. Mockrát děkuji a určitě představení všem doporučuji. Martin Malíček

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Moc pěkné představení, má vtip, spád a krásné herecké výkony. Jana Kolářová

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Panu režiséru Nekvasilovi se podařilo vytvořit opravdu nádherné představení. Vše spolu nádherně souzní – hudba, zpěv, kostýmy i scéna. Tak by mělo vypadat divadlo! Představení nádherně plyne svým tempem a nechce se ani věřit, že opera byla napsána ve 20. století, a ne v době baroka. Svým malým obsazením by určitě slušela i malým zámeckým divadlům. Blahopřeju. Marie Nováková

Každé dva měsíce získává jeden z diváků za svůj komentář k inscenaci malou pozornost. Tentokrát odměňujeme Milli Kantorovou, ke které putuje CD **Fantom Londýna**.

**Bud'te s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Pavla Bergmannová, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Pavlína Macháčová, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvořník, Radana Otípková, Karolína Pečenková, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Kateřina Vozňáková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 28. března 2017
Vychází: 27. dubna 2017
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Členství v **MECENÁŠSKÉM KLUBU NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO** vychází z lásky k divadlu...

Mecenášský klub umožňuje vyjádřit sympatie k historii a umělecké tvorbě Národního divadla moravskoslezského a stát se součástí unikátního společenství s podílem na nejzajímavějších událostech divadelního dění v kraji.

Partnerstvím s Národním divadlem moravskoslezským je možné podpořit historii a tradici největšího profesionálního divadla v Moravskoslezském kraji! Významnou podporu poskytla v sezóně 2016/2017 opět paní **Mgr. Olga Kypastová**, které tímto děkujeme. Za finanční dar divadlu také uctivě děkujeme panu **Michaelu Traskovi**.

Stejně tak děkujeme všem, kteří nám zachovávají přízeň.

Staňte se i vy **MECENÁŠEM NDM**, staňte se naší součástí.

Kontakt: **Andrea Dortová**
tel.: +420 605 008 607, e-mail: andrea.dortova@ndm.cz

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
LA CLEMENZA DI TITO
Už tvůj hněv mě rozpaluje a Řím je v plamenech!
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
Premiéry 6. a 8. října 2016
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Zdeněk Fibich (1850–1900)
BOURE
Plni krve, vášně, tápejte na ostrově duchů!
Hudební nastudování: Marek Šedivý
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 1. a 3. prosince 2016
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Benjamin Britten (1913–1976)
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE
Když tvrdě spí vše nevinné a milé, vražda a chtíč se mají k dílu čile
Hudební nastudování: Ondřej Vrabec
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 16. a 18. února 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v anglickém originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)
TAJEMSTVÍ
Dva znepřátelené rody ve Smetanově operním pokladu
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Tomáš Studený
Premiéry 27. a 29. dubna 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gioacchino Rossini (1792–1868)
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Jásejte, trubky, zahlahol, fanfáro!
Vchází sám velký lazebník Figaro!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
České přebásnění: Jaromír Nohavica
Premiéry 15. a 17. června 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v novém českém přebásnění s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro vás
ve foyeru 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

BOURE – Aleš Jenis (Prospero) a Alžběta Poláčková (Miranda)
NENECHTE SI UJÍT POSLEDNÍ DVĚ PŘEDSTAVENÍ!

14. 5. (15.00) a 25. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (KVĚTEN – ČERVEN 2017)

Bedřich Smetana

TAJEMSTVÍ

Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Tomáš Studený
5. 5. (18.30), 9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30),
7. 6. (18.30), 24. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl

Wolfgang Amadeus Mozart

LA CLEMENZA DI TITO

Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
12. 5. (18.30), 16. 5. (18.30) – naposledy

Zdeněk Fibich

BOURE

Hudební nastudování: Marek Šedivý
Dirigent: Marek Šedivý
Režie: Jiří Nekvasil
14. 5. (15.00), 25. 5. (18.30) – naposledy

SBOROVÝ GALAKONCERT

Dirigent: Jakub Klecker
Dramaturgie: Jakub Klecker
Sbormistr: Jurij Galatenko
19. 5. (18.30), 21. 5. (16.00)

POUZE
2
UVEDENÍ

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: Carmen Or
28. 5. (10.30), 4. 6. (16.00) – naposledy

Gioacchino Rossini

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
15. 6. (18.30) – premiéra,
17. 6. (18.30) – druhá premiéra, 19. 6. (18.30),
23. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl, 28. 6. (18.30)

„Z Ostravy jsem se vrátila do Prahy
osvěžená, tedy kulturně osvěžená. Svému
režisérovi Robertu Wilsonovi, se kterým si
vyměňujeme mály skoro denně, jsem psala:
Dearest Bob, děkuji za zprávy a omlouvám
se za opožděnou odpověď. Byla jsem 3 dny
v Ostravě – bez počítače – a zažila jsem
tam velká představení. První večer Fibichovu
s úctou uchopenou BOUŘÍ na báseň
Jaroslava Vrchlického podle Shakespeara –
nádherná poema! A druhý večer Brittenovo
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE. Obě díla byla
teď s velkou pokorou a nadhledem uvedena
v režii ostravského ředitele Jiřího Nekvasila.
Šťastná Ostrava!“

Soňa Červená

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

LA CLEMENZA DI TITO

Nenechte si ujít poslední dvě uvedení Mozartovy opery v režii
SKUTR s Janou Šrejmou Kačírkovou / Kateřinou Kněžíkovou
v hlavní roli!

Jakub Klecker

Jakub Klecker

LA CLEMENZA DI TITO – Barbora Řeřichová (Servilia), Anna Nitrová (Annio), Jana Šrejma Kačírková (Vitellia), Mikołaj Adamczak (Tito Vespasiano), Hana Veselá (Berenice), Sonja Runje (Sesto), David Nykl (Publio) a sbor opery NDM
Reprízy 12. 5. (18.30) a naposledy 16. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

CENA THÁLIE 2016: HAMLET THOMAS WEINHAPPEL

Cenu Thálie v kategorii „opera – muži“ získal
hostující rakouský barytonista **Thomas
Weinhappel** za titulní roli v opeře *Hamlet*.
Jaké byly jeho první dojmy?

**Jste prvním Rakušanem, který obdržel
českou Cenu Thálie. Jaké pocity vás ten
večer naplňovaly a co pro vaši kariéru tato
cena znamená?**

Být oceněn jako „nejlepší operní pěvec roku
2016“ pro mě znamená opravdu hodně. Na jed-
né straně odměnili mé umělecké výkony na tak
vysoké úrovni, jakou jsem vlastně vůbec neo-
čekával, protože tam byli mnozí kolegové, kteří
jsou přinejmenším stejně dobří, ne-li lepší než já.
Na druhou stranu mě tato cena motivuje prac-
vat ještě intenzivněji na svěřených rolích tak, aby
se publikum mohlo těšit z ještě větších zážitků,
z každého dalšího operního večera. A že se smím
honosit jako první Rakušan v Česku tímto titulem,
to pro mě pozdvihuje význam tohoto ocenění,
protože právě s českými umělci, kteří pracují
na tak vysoké úrovni a jsou obdařeni mimořádný-
mi schopnostmi, jsem měl tu čest zde pracovat.

**V Ostravě ztvárňujete dva prince. Kdo je pro
vás Hamlet a kdo Tarquinius?**

Oba princové selhávají v situacích, do kterých
jsou vmanipulováni okolím. Hamlet jako syn za-
vražděného krále se musí vzdát své lásky, protože
ho k tomu nutí právě jeho role.

Tarquinius (pozn. postava z inscenace *Zneu-
ctění Lukrécie*), který sice o lásce sní a také si ji
opravdu přeje, na rozdíl od Hamleta není schopen
milovat, protože je zvyklý brát, co se mu zachce.
Že mu v tom jeho okolí nebrání a spíše jej ještě
povzbuzuje, vede k tomu, že jeho chování padá
na vrub jeho bližních, obecně pak společnosti –
stejně jako u Hamleta.

K Hamletovi mám osobně daleko silnější vztah,

**Umělecky jsem v Ostravě dostal neuvěřitelný impuls,
který mi otevřel mnoho vyhlídek do budoucnosti**

Držitel CENY THÁLIE 2016 v kategorii „opera – muži“ Thomas Weinappel

Foto Pavel Průcha

Thomas Weinappel přebírá CENU THÁLIE 2016 z rukou Jany Šrejmky Kačírkové – dvojnásobné držitelky Ceny Thálie za role nastudo-
vané v NDM z let 2012 (Julie – opera ROMEO A JULIE Ch. Gounoda) a 2013 (ANNA BOLENA – stejnojmenná opera G. Donizettiho)

Foto Pavel Průcha

protože já sám – tak jako onen dánský mladík –
jsem brzy ztratil otce, a proto více vnímám, co to
pro něj znamená.

Tarquinius stojí dál, představuje pro mě veliké
varování před sebou samým. Princův egois-
mus totiž zajde tak daleko, že je zahleděn sám
do sebe do takové míry, že už v každém ohledu
jiné jen využívá, zneužívá a nakonec proti jejich
vůli zneuctívá.

Jaký vztah máte k Ostravě a opeře NDM?

Ostrava je pro mě přímo spjata s operním an-
sámblem. Každý z opery se ke mně choval jako
ke členovi rodiny, se starostlivostí a porozuměním.
Umělecky jsem zde dostal neuvěřitelný impuls,
který mi otevřel mnoho vyhlídek do budoucnosti.
Doufám, že ještě dostanu příležitost zde pracovat
– v tomto báječném domě, s tímto vynikajícím
týmem a před skvělým publikem!

(em)

Gioacchino Rossini (1792–1868)

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Jásejte, trubky, zahlahol, fanfáro!

Vchází sám velký lazebník Figaro!

Komická opera o dvou dějstvích z roku 1816

Libreto Cesare Sterbini (1784–1831)

podle slavné komedie *Le Barbier de Séville*

Pierra-Augustina Carona de Beaumarchaise

(1732–1799)

Uvádíme v novém českém přebásnění Jaromíra Nohavici

Hudební nastudování	Marko Ivanović
Dirigent	Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie	Ondřej Havelka
Scéna	Martin Černý
Kostýmy	Eva Kotková
Pohybová spolupráce	Jiří Bilbo Reidinger
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Eva Mikulášková
Český překlad	Jaromír Nohavica

Osoby a obsazení:	
Hrabě Almadiva	Ondřej Koplík / Martin Šrejma
Bartolo, doktor	Marek Gurbaľ / Miloš Horák
Rosina, Bartolova schovanka	Veronika Holbová / Jana Horáková Levicová

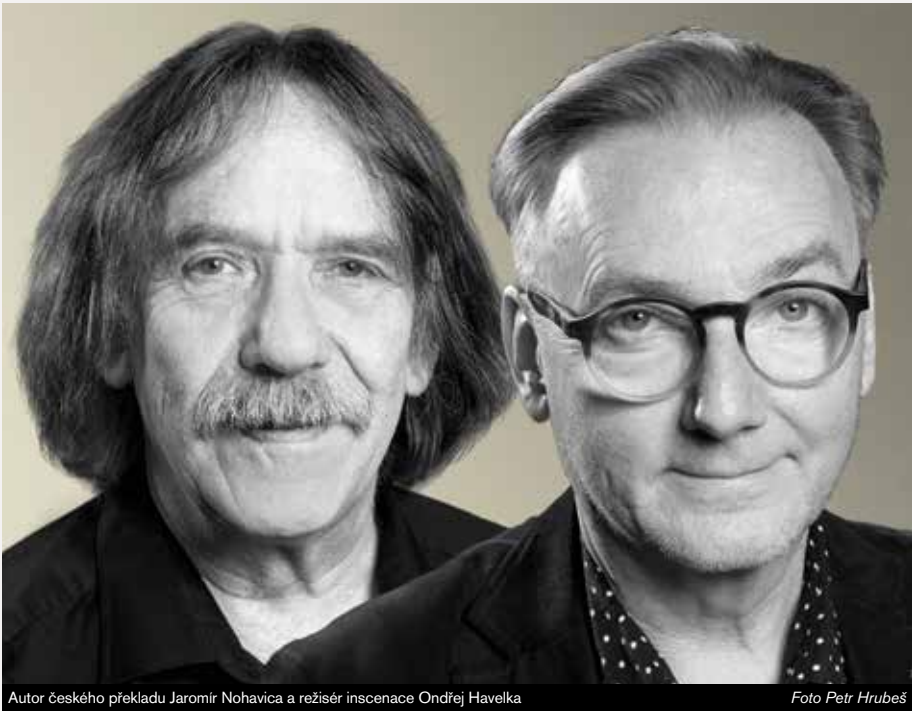
Figaro, lazebník	Jiří Hájek / Svatopluk Sem
Basilio, učitel hudby	Martin Gurbaľ / František Zahradníček
Fiorello, Almavivův sluha	Jakub Kettner / Roman Vlkovič
Ambrogio, Bartolův sluha	Důstojník Adam Grygar / Erik Ondruš / Tomasz Suchanek
Berta, služebná	Eva Dřizgová-Jirušová / Pavla Morysová
Notář	Jiří Dvořák

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Uvádíme v českém přebásnění s českými titulky

**Premiéry 15. a 17. června 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 19. 6. (18.30), 28. 6. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka a 23. 6. (21.00)
na Národním festivalu Smetanova Litomyšl**

Autor českého překladu Jaromír Nohavica a režisér inscenace Ondřej Havelka

Foto Petr Hrubeš

Po patnácti letech se do Ostravy vrací *Lazebník!* Příběhem sluhy Figara a jeho pána, rezonujícím při rossiniovském parlandu, se nechal inspirovat i ostravský rodák **Jaromír Nohavica**, který u příležitosti 200. výročí prvního uvedení *Lazebníka sevillského* vytvořil pro NDM nové české libreto. Režie se ujal **Ondřej Havelka**.

ONDŘEJ HAVELKA
– slovo režiséra

„Ve svých inscenacích se snažím jít proti zavedeným operním klíšé a stereotypům, které můžou vytvářet obecný negativní vztah k operě. Jsem naivní snilek a idealista, který se domnívá, že se mu, když bude operní inscenace dělat

pocitu a prostředí, ve kterém žil. Je to hudba té doby, jejíž přesah však tkví v nezpochybnitelné kvalitě. Naše inscenace by tedy měla vycházet z nálady a pocitu, v jakém autor dílo psal. Bude mírně posunuta do doby vzniku díla (1816), tedy španělského empíru, tedy nebudeme kopírovat obvyklé historizující pojetí – tzn. barokní.

Zásadním trumfem inscenace je nový překlad do češtiny Jarka Nohavici. Divadlo mého srdce musí komunikovat. Energie musí proudit oběma směry. A zpívaná čeština je pro přirozenou komunikaci základní předpoklad.

Inscenace by měla mít i komornější, tzv. cestovní verzi. A na to se upřímně řečeno velmi těším. Otevře se tak šance, že se

Divadlo mého srdce musí komunikovat. Energie musí proudit oběma směry

Ondřej Havelka

opravdu poctivě a svědomitě, podaří přesvědčit i nepřesvědčitelné nebo ty operou dosud nepolíbené, že opera je divadelní žánr, který může být krásný, strhující, a tudíž zábavný. No jo, sakra, „poctivě a svědomitě“ – mám obavu, že jsou to slova dosti zprofanovaná.

Nejsem přítelem okázalých a opulentních konceptů, podivných aktualizací a jiných quasipostmoderních blábolů. Asi jsem spíš tradicionalistou, který chce vtipně vyprávět příběhy ze života. Vycházím především z toho, že jsem muzikant. Když slyším Rossiniho, nedovedu si představit, že by inscenace měla být aktualizovaná do současnosti. Prostě se mi to k té hudbě nehodí. Rossini Lazebníka psal ve své době vyloženě jako populární hudbu, inspirace tedy přicházela z životního

opera dostane i do menších divadel, dokonce snad i do alternativních prostorů, třeba kulturních domů nebo sokoloven. Zkrátka tam, kde se diváci s operou třeba nikdy nesetkali. To je zas to moje osvětové bláznovství. Podmínkou pro takové řešení bylo, že budeme minimálně užívat jevištní technologie. Vycházíme z principů commedie dell'arte, vždyť i charaktery a rozložení hlavních figur v Lazebníkovi vychází z tohoto tradičního divadelního stylu. Ke spolupráci jsem si přizval i klauna a choreografa Bilba Reidingera, který právě zná klasické gagy, typické pro tento druh improvizovaného divadla. Ovšem commedii dell'arte nebudeme napodobovat důsledně, spíš mi jde o princip myšlení a stavby situací.

Jak jsem řekl, nevymýšlím žádná extravagantní či skandální řešení. Soustředím se na vyprávění příběhu, budování vtipných a srozumitelných situací. A pak a především: pečlivě pracuji s herci. Protože když aktéři, tedy zpěváci-herci, dobře a pravdivě hrají, diváci se v nich začnou poznávat. Každý z nás si totiž prožil ty typické, archetypální situace: první zamilování, první namlouvání, první trapasy s tím spojené. Slzy při prvním zklamání. V tu chvíli diváci splynou s aktéry na jevišti emocionálně, tedy přestanou děj sledovat rozumem, zapomenou, že jde o divadlo, nebo dokonce o operu. I zpěv pak berou jako přirozenou komunikaci. A navíc, když se situacím na jevišti smějí, smějí se vlastně sami sobě a to je velmi očištné. A o tom by mělo být divadlo!“

S JAROMÍREM NOHAVICOU
– o českém překladu

Po předloňských Vánocích jsme se poprvé setkali nad plánem vytvořit novou inscenaci Lazebníka sevillského s vašim českým překladem. Jaké důvody vás vedly k rozhodnutí vytvořit toto nové české libreto?

Lazebník je z mých oblíbených oper, které cítím a slyším česky. A nevím, nevím, jestli ještě nějaká zbývá...

Jaký je váš názor na to, že se posledních dvacet let opery v Česku hrají téměř výhradně v originálním jazyce díla?

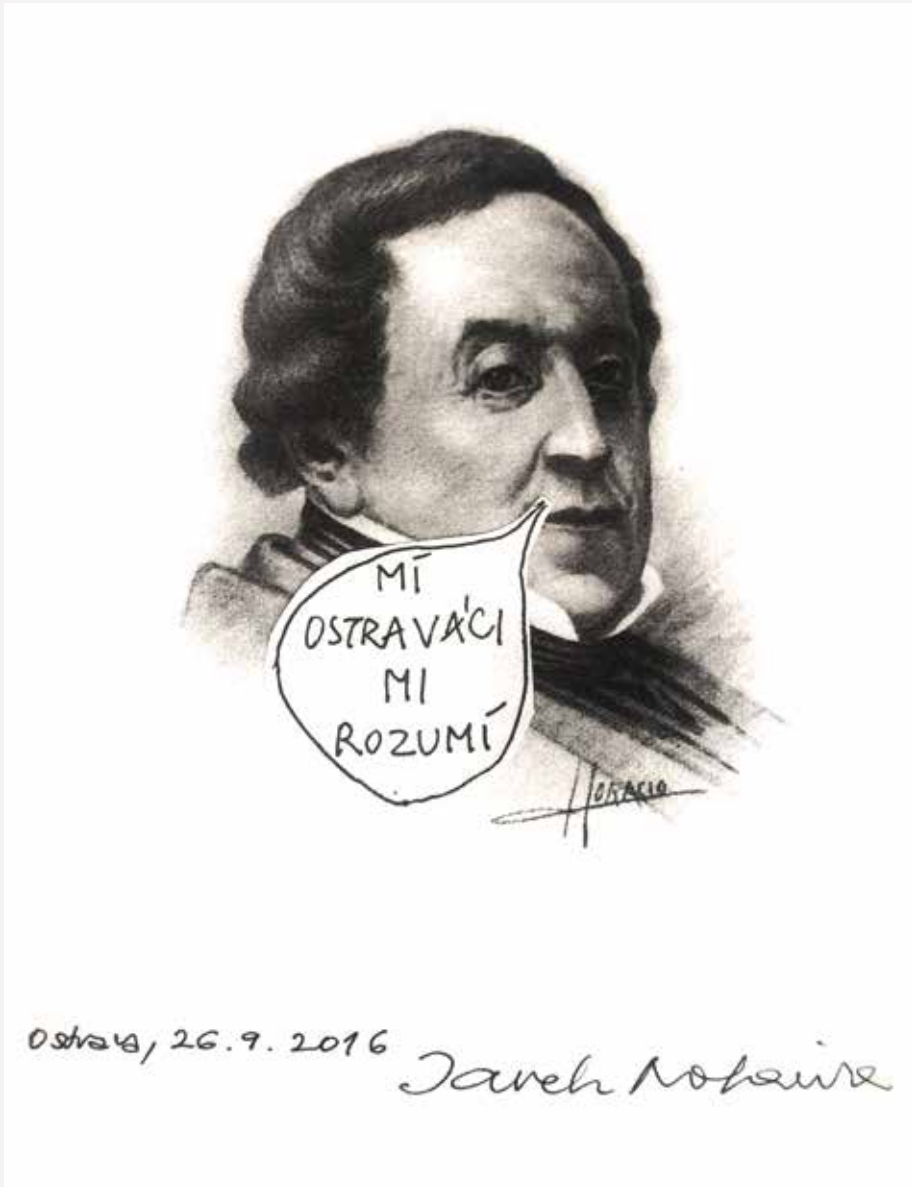
Můj názor je, doufám, jasný z toho, že se pořád pouštím do tak sisyfovské práce, jako je překládání operních libret. Upřímně: zapláceno to není, času to zabere spoustu, práce je s tím jak na kostele a pak se to párkrát zahraje a konec. Ale mne to baví.

Jakým způsobem vnímáte charaktery jednotlivých postav?

Vnímám a objevuji je průběžně. Ale slíbit můžu

„Scénografie je poměrně klasická, tématem je dům, který je dobývanou pevností. Tím, jak se sám otáčí (za pomoci aktérů), dokáže splnit úkol „zájezdové verze“, abychom inscenaci dokázali přenést třeba i na parkoviště divadla.“

jedno. Stejně jako u Mozartových oper budu obarvovat, přibarvovat, zvýrazňovat a kolorovat. A v *Lazebníkovi* je co!

Na překladu jste pracoval téměř rok. Kdy

najde Nohavica, písničkář na roztrhání, vůbec čas sednout si k libretistické práci?

Ono nad libretem nekončí práce ani po premiéře. Slabá místa ukáže vždycky čas. A chuť na opravy je vždy.

(em)

Výtvarník scény Martin Černý

NOVĚ NA REPERTOÁRU

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

Dva zneprátené rody ve Smetanově operním pokladu

Komická opera Bedřicha Smetany o třech dějstvích z let 1877–1878
Libreto Eliška Krásnohorská (1847–1926)

Reprízy 5. 5. (18.30), 9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30),
7. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
a 24. 6. (21.00) na Národním festivalu
Smetanova Litomyšl

Co je pro vás Tajemství?

Přiznám se, že největším tajemstvím *Tajemství* je pro mě Smetanova komika samotná. Vždyť on sám v dopise Elišky Krásnohorské přiznává své pochybnosti: „Obávám se, že bude moje hudba málo komická, nebude-li situace sama v sobě komicky účinkovat, moje hudba, myslím, že málo...“ Sám autor jakoby se musel nutit do určité formy, protože dobový vkus i vlastní přesvědčení mu diktovaly napsat něco komického, národního, avšak jeho tvůrčí duch se tomuto zaškatulkování podvědomě vzpíral. Vždyť síla Smetanovy hudby je právě v jejím nezdolném temperamentu, citovosti a především svrchované muzikálnosti, s níž je komponována. Dá se říct, že žádná ze Smetanových komických oper vlastně není typicky buffózní záležitostí, přinášející na jeviště komické figurky a bláznivé situační eskapády, jaké známe z italských komických oper. Zřejmě to lze přičíst na vrub Smetanovu naturelu. Dokáže se totiž s obdivuhodným pochopením vcítit do každé postavy i situace a svou hudbou prožívat až do hloubky její stesky i radosti, konflikty i vášně.

Tajemství je opera o vztazích, konkrétně o okolnostech přetřazeném vztahu Kaliny a Rózy, který se po dvaceti letech komplikovaně urovnává (podobnost s *Hubičkou* není jistě náhodná), přičemž na povrch vyplouvají staré křivdy, animozity, osočování a emoce. Tento osobní konflikt dokonce přerůstá v nevraživost celých rodin a jejich příznivců a málem rozbije i začínající vztah mladého páru Blaženky a Víta. Až sestup do podzemí spojený s bezprostředním ohrožením života přiměje Kalinu vidět věci z jiné perspektivy.

Také inscenací jsme se chtěli co nejvíce vcítit

do příběhu, každé jeho situace i postavy, a odehrát ho s tou nejpřímnější důvěrou v životnost jeho hrdinů, respektive nalézt tuto autentickou životnost, byť zpívají jazykem, jímž dnes už spolu nemluvíme. Emoce ale přesto prožíváme stejně již po staletí. Snažíme se tedy proniknout pod slupku času a zprostředkovat příběh, jež mohli prožít naši praprarodiče, a pochopit, že zas tak moc se nelišíme.

režisér inscenace Tomáš Studený

Co je pro vás Tajemství?

Význam podstaty tajemství, které v sobě automaticky nese zvědavost, hledání, pátrání, cestu za poznáním, jsme zakódovali i do tvaru a rozložení jeviště samotného – rozehráváme hru na jevišti, pod jevištěm... cest je spousta. Tam všude a ještě dál může být ukryto tajemství; tajemství, o kterém hrajeme, procesí odněkud někam, cestu, kterou musíme představením urazit, abychom přinejmenším tajemství této opery odhalili.

scénograf inscenace David Janošek

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Kalina?

Není tajemstvím, že opera *Tajemství* je o tajemství, které se tajemně ke všem dostane a stane se drbem. Pro mne je záhadou a tajemstvím, jak je možné, že se to tajemství tak rychle šíří.

Kalina je podle mého muž, který je tak trochu zhrzen životem. V podstatě nešťastný člověk, kterému zemřela žena, a už nevěří, že by mohl někdy najít v lásce štěstí. Jeho snem je mít spoustu peněz a mít dobrou ženu po svém boku. Vypadá to, že se od minulých dob nic nezměnilo. Takže příběh i s dnešní tematikou.

Svatopluk Sem

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Blaženka?

První láska, první rande, první polibky – to všechno prožívá zamilovaná Blaženka a představa, že se to někdo dozví, ji zatím děsí, tajná blaženost má pro ni své kouzlo...

Radši ať je to ještě chvíli tajemství, zvlášť když vzájemné rodinné vztahy nejsou úplně ideální... No a až to praskne! Uvidíme...

Jana Sibera

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Vít?

Vít je kluk mezi třicítkou a sedmdesátkou... A jestli to zazpívám – to je tajemství...

Ondřej Koplík

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Panna Róza?

Panna Róza si měla vzít Kalinu, ale rodiče snatek kvůli jeho chudobě nepovolili. Róza cítí, že jejich láska byla ta pravá, a nedokáže Kalinovi odpustit, že se tehdy nevzepřel a dostatečně za ni nebojoval. Šrám na srdci skrývá pod hrdou a nepřístupnou slupkou a – i když si to sama sobě zakazuje přiznat – Kalinu stále vroucně miluje. Toto její *TAJEMSTVÍ* však nezůstane nevyzrazeno.

Lucie Hilscherová

NOVĚ NA REPERTOÁRU

Co je pro vás Tajemství?

Má momentální náplň práce je T(t)ajemství... tajemnice opery Alena Golatová

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Bonifác?

Tajemstvím mi zůstává, jak mohl Smetana napsat tak překrásnou hudbu, i když ztratil sluch. Zatímco já i při malé „rýmické“ propadám panice a končím s kariérou.

Bonifác je zamilované chlap se srdcem na dlaních, kterému bohužel nedochází, že dělá něco blbě. Koho mi to jen připomíná?

Josef Škarka

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Panna Róza?

Pominu-li květnatý, leč někdy těžce zapamatovatelný text Elišky Krásnohorské, náročné ponořování se do tajemství samotného *Tajemství* a překonávání některých hudebních kulišáren Bedřicha Smetany, *Tajemství* je vskutku krásná a dojemná opera, uchu i srdci lahodící. Je mi ctí... Panna Róza (čili „Rozálie Kalina Malinová“) je energická, rázná, avšak velmi citlivá žena. Zprvu zahořklá, přesto stále Kalinu tajně milující. Po uvědomění si sebe sama, zaplať Pán Bůh, svým Kalinou i milována...

Anna Nitrová

Co je pro vás Tajemství? Kdo je to Blaženka?

Blaženka je pro mě další krásná role smetanovského repertoáru na prknech NDM, kam se velmi ráda vracím. Osobně vnímám *Tajemství* jako nejpovedenější Smetanovu operu z hlediska obsahu i hudby. Těším se na výborný realizační tým a spolupráci se samými skvělými kolegy!

Lucie Kašpárková

Co je pro vás Tajemství?

Do 27. 4. je mi *Tajemství* vším!

produkční opery
Lucie Fojtíková

květinové klia studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

FESTIVAL NOVÉ A EXPERIMENTÁLNÍ HUDBY

24.08. — 02.09. 2017

OSTRAVSKÉ DNY

OD

Radikální minulost
Cage, Ives, Varèse, Glass, Strauss, Feldman

30.08. 2017

Divadlo Antonína Dvořáka / 20:00
Koncert pořádán Ostravským centrem nové hudby ve spolupráci s NDM.

OSTRAVA!!! MENDERSOVA FUTURE ART MENTOR FOUNDATION LUCERNE LIBOR WINKLER

WWW.NEWMUSICOSTRAVA.CZ

Jeden z představitelů nejmladší generace slovenských dirigentů je absolventem hry na klavír ve třídě Dariny Švárné a dirigování u Štefana Sedlického na Konzervatoři v Žilině. V letech 2012–2015 působil jako šéfdirigent Moravsko-slezské Sinfonietty, taktéž jako dirigent Symfonického dechového orchestru Májovák v Karvině, se kterým absolvoval koncertní turné po Slovinsku a Rakousku. Od roku 2014 spolupracuje na orchestrálních projektech s Ostravskou univerzitou. V roce 2016 ukončil magisterské studium orchestrálního dirigování ve třídě Jaroslava Kyzlinka na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Absolvoval semestrální studium na Hudební akademii v Krakově, kde se zúčastnil mistrovských dirigentských kurzů významného polského dirigenta Gabriela Chmury. Nyní je doktorandským studentem oboru dirigování na Akademii umění v Banské Bystrici.

Ještě při studiích začal spolupracovat s Národním divadlem moravskoslezským v Ostravě, kde byl nejprve v sezóně 2015/2016 v angažmá v souboru opereta/muzikál a od roku 2016 začal hostovat i v opeře (Fibich: *Bouře*, Britten: *Zneuctění Lukrécie*). V letošním roce získal stálé dirigentské angažmá v operním souboru NDM. V současnosti je také šéfdirigentem Komorní

opery Bratislava, dirigentem orchestru na žilinské konzervatoři.

Mimo své dirigentské působení se věnuje i sbormistrovství – od roku 2015 je dirigentem Akademického pěveckého sboru Vysoké školy báňské v Ostravě. S tímto sborem zvítězil v kategorii komorních sborů na mezinárodní soutěži vysokoškolských sborů Akademická Banská Bystrica 2015, získali první místo a speciální cenu za nejlepší provedení povinné skladby v soutěži v litevském Vilniusu, v roce 2016 pak zvítězili na mezinárodní soutěži v Jihlavě.

Jak vypadá týdenní plán mladého dirigenta (* 1991), který se pohybuje mezi Českem a Slovenskem, školou a dirigentským pultem?

Jsem nesmírně vděčný za příležitost dirigentského angažmá v Ostravě. Před rokem, kdy jsem končil studium na VŠMU v Bratislavě, jsem totiž neměl potuchy, co mě bude v následujícím dirigentském období čekat. A byla to právě Ostrava!!!

Můj týden je rozdělený mezi prací v Ostravě a doktorandským studiem na Akademii umění v Banské Bystrici. K tomu se ještě přidává Žilina, kde bydlím a také diriguji orchestr na konzervatoři. Spoustu času za týden procestuji, respektive prosedím v autě, kdy se přesouvám hlavně mezi těmito třemi městy. Je to mnohdy únavné, jelikož bývají i dny, kdy musím stihnout trasu Ostrava–Žilina–Bystrica na otočku. Naštěstí mě řízení baví a cesty mi většinou utečou za poslechu songů Stinga či Bee Gees.

Volných dní mám teď velmi málo, a když už nějaké jsou – tedy bez zkoušek v divadle, představení nebo školy – využívám je ke studování nových partitur a skladeb, které mě čekají. To už k profesi dirigenta ale asi patří. Nejradši jsem

v pohodlí domova v Žilině, kde „vypnu“ při dobrém filmu, nebo se konečně vyspím.

Jako druhý dirigent ses podílel na vytvoření inscenací *Bouře* a *Zneuctění Lukrécie*, jaká to byla zkušenost?

Fibichova „wagnerovská“ *Bouře* i Brittenova komorní opera *Zneuctění Lukrécie* pro mě byly prvním dirigentským střetnutím na profesionální operní scéně. Prvně jsem měl možnost vniknout do celkového zkouškového procesu, který byl vážně fantastický, opravdu nad mé očekávání. Je tu skvělý kolektiv lidí, kteří vytváří příjemnou atmosféru. Byla to pro mě obrovská zkušenost v nejlepším slova smyslu – dirigovat právě tyto dva tituly, které jsou velice kontrastní, ať už se jedná o jejich charakter, kompoziční styl, nebo jednotlivé obsazení pěveckého ansámblu a orchestrální složky. (em)

RYCHLÝ DOTAZNÍK

Rytmus, nebo melodie?
Rytmus.

Moře, nebo hory?
Určitě moře.

Oblíbené jídlo?
Řízek s bramborovým salátem.

Wagner, nebo Verdi?
Verdi (a Puccini).

Oblíbená skladba?
John Legend: All of Me.

Pivo, nebo víno?
K borovičce se v Česku přidalo i pivo.

OPERNÍ SIRÉNY

Nový diskuzní pořad opery NDM se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se koná v den zkoušky sirén – každou první středu v měsících září 2016 – červnu 2017, a to od 16.00 do 17.30 hodin.

Na diskuzní pořad opery NDM se můžete těšit i v nové sezóně!

(em)

OPERNÍ SIRÉNY

NOVÝ DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
OPERA DĚTEM

Hosté:
Pavel Helebrand,
Lenka Živocká,
vlastní zpěvní sbor NDM
a doprovodný sbor NDM
Eva Mikulášková

Středa 3. května 2017
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

OPERNÍ SIRÉNY

NOVÝ DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
Současná „nová“ opera

Hosté:
Daniel Skála,
Ondřej Zmrhal, zpěvní sbor NDM
PhDr. Martin Flašar, Ph.D.,
muzikolog
a dramaturg opery NDM
Eva Mikulášková

Středa 7. června 2017
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Jerzy Żurek (1946)
PO HAMLETOVI
Site-specific scénické čtení pod širým nebem
Režie: Josef Kačmarčík
Premiéra 2. září 2016
na Slezskoostravském hradě

Karel Poláček (1892–1945)
– Arnošt Goldflam (1946)
HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU
Česká humoristická klasika poprvé v Ostravě!
Režie: Tomáš Jirman
Premiéra 27. října 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Peter Quilter (1965)
JE ÚCHVATNÁ!
Komedie o nejtragičtější operní zpěvačce všech dob
Režie: Peter Gábor
Premiéra 3. listopadu 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Dennis Kelly (1970)
BOHOVÉ RONÍ SLZY
Scénické čtení na rozloučenou
Režie: Tereza Řihová
Premiéra 22. prosince 2016
ve Dvanáctce

Pere Riera (1974)
HODINA PŘED SVATBOU
O peníze jde až v první řadě...
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 19. ledna 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

Adolf Nowaczyński (1876–1944)
CAR SAMOZVANEC
Historické drama
Režie: Andrzej Celiński
Česká premiéra 26. ledna 2017
v Divadle Jiřího Myrona

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)
– Tom Stoppard (1937)
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Romantická komedie
Režie: Radovan Lipus
Premiéra 6. dubna 2017
v Divadle Jiřího Myrona

Brad Fraser (1959)
TEĎ MĚ ZABIJ
Silnější než láska
Režie: Janusz Klimsza
Česká premiéra 27. května 2017
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Viliam Klimáček (1958)
SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)
Epopej z císařského dvora
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 8. června 2017
v Divadle Jiřího Myrona

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE – Izabela Fírllová (Viola de Lesseps), Vít Roleček (William Shakespeare), Petr Houska (Lord Wessex)
Foto Radovan Štátný

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
3. 5. (18.30), 9. 6. (18.30) – naposledy

Adolf Nowaczyński
CAR SAMOZVANEC
Režie: Andrzej Celiński
5. 5. (18.30), 10. 5. (18.30), 12. 5. (18.30),
13. 6. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klímsza
6. 5. (19.00)

Karel Poláček – Arnošt Goldflam
HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU
Režie: Tomáš Jirman
7. 5. (15.00), 29. 5. (18.30) – naposledy

Venedikt Jerofějev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
7. 5. (19.00)

Lee Hall – Marc Norman – Tom Stoppard
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Režie: Radovan Lipus
9. 5. (18.30)

Pere Riera
HODINA PŘED SVATBOU
Režie: Janusz Klímsza
11. 5. (18.30), 18. 5. (18.30), 18. 6. (15.00)

Marius von Mayenburg
MUČEDNÍK
Režie: Janusz Klímsza
14. 5. (19.00), 21. 5. (19.00),
14. 6. (19.00) – zájezd Bratislava,
29. 6. (19.00)

Ivan Vyskočil
HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSKý
Režie: Tomáš Jirman a kol.
15. 5. (19.30), 22. 5. (20.00), 19. 6. (19.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
16. 5. (18.30), 21. 6. (18.30), 26. 6. (18.30),
30. 6. (18.30)

William Shakespeare
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
17. 5. (18.30), 19. 5. (18.30)

Brad Fraser
TEĎ MĚ ZABIJ
Režie: Janusz Klímsza
27. 5. (19.00) – česká premiéra,
28. 5. (19.00) – první repríza,
4. 6. (19.00), 11. 6. (19.00)

Michael Cooney
HABADURA
Režie: Roman Groszmann
30. 5. (18.30), 17. 6. (18.30)

Peter Quilter
JE ÚCHVATNÁ!
Režie: Peter Gábor
1. 6. (18.30)

Viliam Klimáček
SISSI (Utěky Alžběty Rakouské)
Režie: Peter Gábor
8. 6. (18.30) – česká premiéra,
10. 6. (18.30) – první repríza, 12. 6. (18.30)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

Milí diváci,
inscenace *Hostinec U kamenného stolu* Vás
v květnu zve naposledy si
užít příběh plný humoru,
nostalgických songů, letní
lázeňské atmosféry – a to vše
v jazyku mimořádného českého
humoristy Karla Poláčka...
Těšíme se na Vás!

Peter Gábor

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU – Petra Lorencová (Věra Dynderová), Robert Finta (Tomáš), Vít Roleček (Spytihněv) a Lucie Končoková (Alena Dynderová)
Reprízy 7. 5. (15.00) a naposledy 29. 5. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Radovan Štátný

PREMIÉRA

Brad Fraser (1959)
TEĎ MĚ ZABIJ
Silnější než láska

Překlad Pavel Dominik
Režie Janusz Klímsza
Dramaturgie Pavla Bergmannová
Scéna Michal Syrový
Kostýmy Marcela Lysáčková
Výběr hudby Robert Finta, Vít Roleček
Odborný poradce Daniel Kozák

Osoby a obsazení:
Jake Sturdy David Viktora
Joey Sturdy, jeho syn, narozen s genetickou vadou, která ho vážně handicapuje Robert Finta
Twyla Sturdyová, Jakeova sestra Lucie Končoková
Robyn Dartonová Renáta Klemensová
Rowdy Akers, trpí fetálním alkoholovým syndromem Vít Roleček

Česká premiéra 27. května 2017 v 19.00 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Reprízy 28. 5. (19.00), 4. 6. (19.00) a 11. 6. (19.00) ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Brad Fraser patří mezi nejvýznamnější a zároveň také nejprovokativnější představitele kanadské dramatiky posledních třiceti let. Světový ohlas získal zejména díky své kultovní hře *Neidentifikovatelné lidské ostatky a pravá podstata lásky* (1989), která byla inscenována v mnoha divadlech nejen v Kanadě, ale i ve Velké Británii, Spojených státech nebo Itálii. U nás byla poprvé uvedena právě v Ostravě, a to v překladu a režii **Janusze Klímszy**, který ji v roce 2002 velmi úspěšně nastudoval se souborem Komorní scény Aréna. I protentokrát se s Fraserovou svěbytnou dramatikou utká právě tento režisér, který titul

Příběh otce... a syna. Poškozeného syna. Mrtvá matka. Smutná... ne smutná... unavená sestra. Smutný dům. Bolest. Ale humor. Humor. Černý humor...

s provokativním názvem *Teď mě zabij* představí v prostoru zkušebny Divadla Antonína Dvořáka. A opět v české premiéře!
Fraser bývá označován za předchůdce tzv. coolness dramatiky. Ve většině své tvorby totiž poměrně otevřeným a leckdy až drsným způsobem pojednává o převážně kontroverzních tématech. Nebojí se tak hovořit např. o násilí, drogách, sexualitě, queer problematice i mnohých dalších společenských tabu, čímž si nejednou vysloužil označení enfant terrible kanadského divadla. **Fraserův rukopis ale upoutá i brilantní výstavbou s rychlým střídáním situací a dialogů, stejně jako neobyčejně živým jazykem a budováním jednotlivých postav.** Jeho osamělí hrdinové touží po lásce a porozumění druhých, vzdorují samotě a vnějším tlakům, ale místo nalézání harmonických vztahů se většinou dostávají do obtížných životních situací, které jsou nuceni řešit nezvyklým způsobem.

To konečně platí i pro titul *Teď mě zabij*, v němž se kanadský autor sice poněkud odchýlí od zobrazování drsného světa kolem nás, ale kontroverzní témata – v tomto případě se týkají sexuality a smrti – zůstala. Fraser svou pozornost soustředil na relativně obyčejné hrdiny, kteří by rádi žili normálním životem. Kdyby se jim ovšem do cesty nestavely nečekané překážky...
Vše se točí kolem rodiny čtyřicátníka Jakea Sturdyho, vysokoškolského učitele, který v mládí napsal celkem úspěšný román. Jenže jeho kariéru spisovatele před patnácti lety narušila tragická nehoda manželky, po jejíž smrti Jake pečoval s podporou své o deset let mladší sestry Twyly o těžce tělesně postiženého syna Joeyho, jenž

se narodil s genetickou vadou. Jediný únik z náročné reality Jakeovi umožňují pravidelná intimní setkání s bývalou studentkou a nyní vdanou ženou Robyn. Péče o sedmnáctiletého mladíka je nicméně velmi náročná a Joey nyní navíc vstupuje do problematického období dospívání, doprovázeného i prvními sexuálními potřebami. Rád by se osamostatnil, od otce odešel a žil společně s kamarádem Rowdym, postiženým fetálním alkoholovým syndromem. Když se ovšem po jedné z potyček Jakea a Joeyho rozvine u otce degenerativní onemocnění páteře, role se náhle obrátí a je to právě Jake, kdo se teď musí spoléhat na lidi kolem sebe. Navíc se jeho zdravotní stav velmi rychle zhoršuje... Jak vyřešit nesnadnou situaci, která hrdiny trápí, ale zároveň je i neuvěřitelně semkne?

Komorní drama směřuje k nevyhnutelnému a jen zdánlivě beznadějnému závěru... **Fraser totiž závažná témata pojednává s lehkostí, empatií i osobitým, leckdy až černým humorem. Zároveň tak dokáže titul citlivě naplnit optimismem, který pramení z uvědomění si zodpovědnosti hrdinů za své životy.** A nejen díky těmto atributům má jeho příběh velkou šanci vřít se hluboko do diváckého povědomí. Napomoci tomu mohou i velmi dobře prokreslené postavy, které nabízejí skvělé příležitosti pro pěťici herců. Diváci Národního divadla moravskoslezského se tentokrát mohou těšit na **Robertu Fintu, Davida Viktora, Lucii Končokovou, Renátu Klemensovou a Víta Rolečka**, kteří obléknou kostýmy výtvarnice **Marcely Lysáčkové** a zabydlí scénu **Michala Syrového**. (pab)

Twyla Sturdyová (Lucie Končoková) a její bratr Jake Sturdy (David Viktora) společně pečují o těžce postiženého Jakeova syna Joeyho...
Foto Radovan Štátný

... toho ztvární herec Robert Finta
Foto Radovan Štátný

Viliam Klimáček (1958)
SISSI
(Útěky Alžběty Rakouské)
Epopěj z císařského dvora

Překlad	Katarína a Marek Pivovaroví
Režie	Peter Gábor
Dramaturgie	Sylvie Rubenová
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Alena Schäferová
Hudba	Nikos Engonidis
Jazyková spolupráce	Anastasios Engonidis
Choreografie	Kristýna Slezáková
Pohybová spolupráce	Lucie Kurnická

Osoby a obsazení:	
Sissi, císařovna Alžběta Rakouská	Pavína Kafková
Franz Josef I., císař rakouský	Petr Houska
Ida Ferenczy, dvorní dáma	Petra Lorencová
Žofie, arcivévodkyně	Marie Logojdová
Rudolf, korunní princ	David Janošek
Konstantin Christomanos, předčitač jejího Veličenstva	Ivan Dejmal
Gyula Andrássy, uherský hrabě a politik	František Strnad
Bay Middleton, anglický učitel jezdeckví	Vladimír Polák
Kateřina Schratt, herečka Burgtheateru	Lada Bělašková
Mary Vetserová, poslední Rudolfova milenka	Izabela Firlová
Marie Valerie, nejmladší dcera císařovny	Sára Erlebachová
Fanny Angerer, kadeřnice jejího Veličenstva	Kateřina Vainarová
Gondrecourt, Rudolfův vychovatel	František Večeřa
Tajný, šéf císařovy tajné služby	Vladimír Čapka
Mizzi Casparová, Rudolfova milenka	Kateřina Vainarová
Heinrich Heine, básník	David Janošek

Česká premiéra 8. června 2017 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 10. 6. (18.30) a 12. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

O Sissi (1837–1898) už bezpochyby slyšel každý z vás, rakouská císařovna byla evropským miláčkem nejen na konci 19. století, ale její příběh a svobodomyslná osobnost (a v mnoha ohledech až podivuhodná osobitost) nás fascinuje dodnes. Krom četné literatury, která se Sissi zabývá, vzpomeňme např. rakousko-německou filmovou trilogii z druhé poloviny 50. let s Romy Schneiderovou v titulní roli. Sissi inspirovala a inspiruje

Mé vlasy vás potřebují, jsou součástí císařského majestátu. V nedělitelné jednotě těla a vlasů vládneme říši. Proto je v zájmu monarchie, abyste zůstala, Fanny

Sissi na portrétu Franze Xavera Winterhalter (1865)
Zdroj Wikimedia Commons

dodnes. Je pověstná péčí o svůj vzhled, jež hraničila s obsesí. Ať už to byly její nádherné po zem sahající kaštanové vlasy, jejichž péči každý den věnovala dvě hodiny, její útlá postava, kterou si udržovala prostřednictvím různých drastických diet (její strava zpravidla čítala čerstvé ovoce, štávu ze syrového masa a čerstvé mléko krav, které si sama chovala) a také díky sportu, který milovala. Byla vášnivou cestovatelkou, snad i proto, že na vídeňském dvoře nedokázala vydržet a že milovala volnost a přírodu, jež byla od dětství stráveném na venkovském sídle Possenhofen zvyklá hltat plnými doušky. Faktů i bájí o Alžbětě

Masarykovo náměstí 1906... Vše připraveno na příjezd císaře Františka Josefa I.
Foto archiv

známe kvanta a jsou bezesporu fascinující, proto rozhodně neprohloupíte, když navštívíte naši inscenaci v Divadle Jiřího Myrona, kde libůstky císařovny osobnosti ani zásadní životní události rozhodně nebudou opominuty! (sr)

NÁVŠTĚVA CÍSAŘE V OSTRAVĚ ANEB TENTOKRÁT PŘIJDE I SISSI!!!

Je zde však důležitá spojitost císařské rodiny přímo s Ostravou, která by vám neměla uniknout. Letos Ostrava slaví mimořádné výročí 750 let od první písemné zmínky o městě a Národní divadlo moravskoslezské se do těchto oslav hodlá připojit mimořádnou kulturní akcí nazvanou **Návštěva císaře v Ostravě aneb tentokrát přijde i Sissi!!!** Je všeobecně známo, že rakousko-uherský císař František Josef I. navštívil za svého života Ostravu, a to dokonce dvakrát. Poprvé – pouze nakrátko – 20. října 1880 a podruhé 28. června 1906. Tato druhá návštěva již proběhla s veškerou možnou pompou a zapsala se do dějin Ostravy také díky dochované fotodokumentaci. Naším cílem však není tuto návštěvu historicky věrně rekonstruovat, nýbrž se jí nechat inspirovat a nabídnout vám, Ostravanům, možnost přenést se na jedno odpoledne do časů habsburské monarchie a pokusit se proměnit nám všem známou současnou Ostravu v Ostravu přelomu 19. a 20. století, Ostravu císařovny Sissi, která naše město sice nikdy nenavštívila, ale svou stopu v něm zanechala dodnes. Stačí se zastavit v Husově sadu, kde dodnes stojí kaplička sv. Alžběty, kterou nechali vystavět občané Ostravy na památku zavražděné a všemi milované císařovny. Takových stop, které v Ostravě zanechali

Davy Ostravanů vítají na ulici Nádražní císaře Františka Josefa I.
Foto archiv

císař s císařovnou, však najdeme povícero – ulice vedoucí podél Husova parku (kde dnes stojí ona zmíněná kaplička zasvěcená Alžbětě), dnes nesoucí název Československá, se dříve nazývala Alžbětina, Jiráskovo náměstí (zvané též Kuří rynek) neslo název Kaiser Franz Josef Platz a Komenického sady byly až do roku 1919 nazývány sadem císaře Františka Josefa.

Vydejte se s námi na návštěvu některých míst, která tehdy navštívil František Josef I. – (ale nejen těch), tentokrát totiž umožníme návštěvu Ostravy i císařovně Sissi i arcivévodkyni Žofii, které tady tenkrát rozhodně nebyly, a zejména vám umožníme užít si atmosféru a ducha časů dávno minulých. To vše samozřejmě ve spolupráci s dalšími ostrav-

NAPOSLEDY

Oscar Wilde (1854–1900)
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Lehkovázná komedie pro seriózní publikum

Naposledy 9. června 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Milí diváci, i v divadle, tak jako v životě platí, že nic netrvá věčně, a aby mohlo něco nového začít, musí něco skončit. V tomto případě to platí takřka doslova, protože zatímco ve čtvrtek 8. června v Divadle Jiřího Myrona přivedeme na svět *Sissi*, den na to, **v pátek 9. června, se v Divadle Antonína Dvořáka krásnou jubilejní 50. reprízou nadobro rozloučíme s komedií *Jak důležité je mít Filipa*.** *Filip* tu s námi byl od 18. října 2012 (tedy víc jak čtyři a půl roku!), začínal s Igorem Orozovičem v roli Algernona Moncrieffa, kterého v sezóně 2013/2014 začal střídat do angažmá nastoupivší Ivan Dejmal, a v této roli se spolu střídali až do konce (byť Igorovy závazky v Národním divadle v Praze mu nedovolovaly hrát tak často a z toho důvodu jej neuvidíte ani na derniéře). *Filip* je rovněž poslední inscenací na našich prknech, kde jste ještě mohli vidět Andreu Mohylovou, která u nás hrála od roku 2008. Se sezónou 2014/2015 odešla do angažmá činohry Divadla J. K. Tyla v Plzni a derniérou *Filipa* se s NDM rozloučí nadobro [Igora Orozoviče můžete ještě občas vidět v inscenaci *Donaha! (Hole dupy)*]. Díky *Filipovi* jsme zažili mnohé (především zába-

skými subjekty – díky DPO se projedete s císařem historickou tramvají, navštívíte Klub Atlantik, jenž se na jedno odpoledne promění ve vídeňsky laděnou kavárnu z přelomu století, a chybět nebudou ani místní zájmové skupiny věnující se historii jako Klub vojenské historie Ostrava a Klub českých velocipedistů v Hrabové. Prožijte s námi **sobotní odpoledne 3. června** a užijte si dosyta historie na vlastní kůži, s možností si ji doslova „osahat“ (součástí programu budou aktivity pro děti i dospělé, jichž se budete moci přímo zúčastnit). Společně s císařem Františkem Josefem I. se v 15 hodin z hlavního nádraží vydáme historickou tramvají do centra města, kolem Divadla Jiřího Myrona a katedrály Božského Spasitele. Po zastávce na vídeňskou kávu a na Sacher v Klubu Atlantik budeme pokračovat k Alžbětině kapličce, kde se k nám připojí ta, jejíž jméno nese, a společně s ní i arcivévodkyní Žofií dojdeme až k Nové radnici, která tady tehdy sice nestála, ale dnes ji po cestě do Komenského sadů (neboli sadů císaře Františka Josefa I., které v roce 1906 Franz Josef také nevynechal) nelze minout.

Sledujte bedlivě naše webové stránky a náš Facebook, aby vám neunikly podrobnosti o této mimořádné akci! (sr)

vou, která u nás hrála od roku 2008. Se sezónou 2014/2015 odešla do angažmá činohry Divadla J. K. Tyla v Plzni a derniérou *Filipa* se s NDM rozloučí nadobro [Igora Orozoviče můžete ještě občas vidět v inscenaci *Donaha! (Hole dupy)*]. Díky *Filipovi* jsme zažili mnohé (především zába-

Fotografií si připomínáme 80 let od narození režiséra **Bedřicha Jansy**, které uplynou 5. června. Za 25 let angažmá ve Státním divadle v Ostravě (1966–1991) Bedřich Jansa nastudoval 60 činoherních inscenací, s naším divadlem však spolupracoval i později a režíroval zde několik oper, muzikálů i operetu. Kromě Ostravy působil také v divadlech v Olomouci, Těšíně a Opavě, kde své stálé divadelní působení zakončil. Spolupracoval s rozhlasem, televizí a mnoho let pracoval jako pedagog na Janáčkově konzervatoři. (red)

vu), pravidelně se k nám vraceli naši „staří známí“, občas přišlo i „dobrodružství“, zvláště ve chvíli, kdy *Filip* nesměl být *Filipem*, pokřtili jsme monografii o Veronice Forejtové *Byla vždycky svá*, a předešlím si užili 49 krásných představení – tak si s námi přijďte užít i to rozlučkové padesáté! (sr)

Igor Orozovič (Algernon Moncrieff), Veronika Forejtová (Lady Bracknellová), Andrea Mohylová (Gwendolina Fairfaxová), Vladimír Polák (Jack Worthing), Petra Lorencová (Cecilie Cardewová)
Foto Radovan Štátný

Pavlina Kafková se narodila a prožila velmi šťastné dětství v podhůří Beskyd. Vystudovala šestiletou ostravskou konzervatoř u pedagogů Otakara Prajznera a Bedřicha Jansy. Profesionálně začínala v Českém Těšíně, kde působila tři roky. V roce 1991 dostala nabídku k angažmá v Národním divadle moravskoslezském, kterému je věrná dodnes. Mnozí čtenáři ji v současné době znají také jako nekompromisní soudkyni Barbaru. Ve svém volném čase Pavlína Kafková studuje italštinu, poslouchá operu nebo se věnuje rodině.

Pavlino, jsi žena mnoha talentů, a přesto ses rozhodla věnovat právě herectví. Pamatuješ si na ten zásadní moment, kdy došlo k onomu okouzlení divadlem, že sis řekla: „To chci dělat!“ A pokud se žádný zásadní moment zlomu neodehrál, dovedeš popsat, co tě dovedlo k tomu, že kroky mladičké Pavliny Kafkové ze všech možností směřovaly zrovna na ostravskou konzervatoř?

Žádný zásadní moment se vlastně neodehrál. Ono si mě to našlo samo. Ta cesta na ostravskou konzervatoř byla přirozená a jednoduchá v tom smyslu, že jako dítě školou povinné jsem byla vyslána třídní učitelkou na recitační soutěž a v porotě seděla paní Eva Hrozková, která vedla dramatický kroužek ve Frýdku-Místku. Po soutěži za mnou přišla a zeptala se mě, jestli bych do takového kroužku chtěla chodit. Musím říct, že v té době jsem vůbec nevěděla, co to dramatický kroužek je. Dostala jsem vysvětlení, ze kterého jsem pochopila, že podstatou je volnost projevu a hraní si. Po třech letech jsem dostala další

Sissi je pro mě jídlem nejvydatnějším, ta touhu tvořit, objevovat, zkoušet vrchovatě sytí

otázku od paní Evy Hrozkové, zdali bych chtěla herectví studovat. A přichází stejný moment nevědomosti, vůbec jsem nevěděla, že se herectví studuje. Opět mi bylo vše vysvětleno a začala připravovat na talentovky, které jsem udělala, a byla jsem přijata. A dále se to vše vyvíjelo stejně přirozenou cestou, jakou se herecké řemeslo do mého života dostalo. Paní Evě Hrozkové děkuji, protože svou profesi nevnímám jako práci, ale jako volný let.

Vzpomeneš si, o čem snila dvadvacetiletá Pavlína, když v roce 1991 nastupovala do angažmá do činohry NDM? Jaká byla její očekávání? A které představy a která očekávání se naplnily a co jim bylo na hony vzdáleno? Nebo snad přicházela s hlavou čistou a otevřenou jako nepopsaná kniha čekající na to, co přijde?

Neočekávám! A nečekám! Když něco chci, tak vyvinu aktivitu a vím, že se pak otevírají

Za roli Sestry Ratchedové v PŘELETU NAD KUKAČČÍM HNÍZDEM byla v širší nominaci navržena na Cenu Alfréda Radoka za ženský herecký výkon. (NDM 2007) Foto Josef Hradil

dveře možnostem, ze kterých volím, a přizpůsobuji se tomu, co přichází. V životě i v profesi. Dvaadvacetiletá Pavlína ve své podstatě není o moc jiná než Pavlína dnešních dní. Jediný zásadní rozdíl je v tom, že tehdy jsem nebyla matkou úžasného syna Jindřicha. Ale když se pocitově vrátím do těch let, do doby, kdy jsem

jako dvaadvacetiletá do ostravského divadla přišla, opravdu mohu říci, že jsem vůbec nepřemýšlela, co mě v tomto angažmá čeká či nečeká, neočekávala jsem nic a vlastně ani neměla představy. Přijímala jsem vše, co jsem vnímala jako hodnotné pro svůj další vývoj. A měla jsem co a měla jsem od koho. A stále přijímám. Mám co a mám od koho. Srdce i hlavu mám otevřené a inspirace je všude tolik; studijní fáze, která nikdy nekončí. Naštěstí.

Ještě než jsi nastoupila do NDM, měla jsi za sebou 13 rolí v Těšínském divadle. Se dvěma z nich – Biancou ze Shakespearova Zkrocení zlé ženy a s Komornou z Jiráskovy Lucerny – ses pak potkala i na našich divadelních prknech. Jaké to je pracovat podruhé na stejné roli, ačkoliv v jiné inscenaci, s jiným režisérem? Je náročné oprostít se od toho, co už máš zažito a „vystavěno“,

nebo tě naopak takové herecké znovuoobjevování baví?

Mě ty návraty velmi bavily. První Biancu jsem hrála v režii Františka Korduly a bylo to mé první setkání se Shakespearem vůbec a znovu mě do ní obsadil Juraj Deák po deseti letech. Užila jsem si obě, každou jinak, ale na obě si pamatuji velmi radostně. Byla ještě jedna inscenace, ve které jsem hrála na našich prknech a zároveň v libereckém divadle. Tou byla *Maja* (Marina Carr), kterou u nás režíroval Václav Klemens a v Liberci Lída Engelová. Vzhledem k tomu, že se ve stejné době uváděla ve dvou divadlech v republice a herečka, která hrála totožnou roli jako já, otěhotněla, byla jsem požádána, zdali bych roli Beck mohla hrát také v Liberci. Chtěla jsem pomoci, tak jsem kývla a hrála to tam. Ovšem v Liberci byla celá hra jinak upravena, jinak proškrtána, jinak vyložena a jinak zrežirována. Tam jsem se opravdu musela oprostít od toho, co bylo „vystavěno“ režisérem či režisérkou. Každý mou roli Beck viděl jinými očima a každý jí dal jiný výklad. A na mně bylo, abych ji odehrála v kontextu inscenace, která měla rukopis Václava Klemense či Lídy Engelové jakožto režisérů. Bylo to hodně těžké, ale jsem ráda, že jsem zažila také toto.

Když už jsme u toho „podruhé, ale jinak“, v roce 2002 jsi v Divadle Antonína Dvořáka nazkoušela Adrianu v Komedii omylů, která pak v létě 2008 na Slezskoostravském hradě zahájila ostravské Letní shake-spearovské slavnosti, a letos se na oslavu 10. výročí jejich existence Komedie omylů na Slezskoostravský hrad vrátí. Byl pro tebe jako pro herečku zásadní rozdíl mezi tím hrát inscenaci v kamenném divadle a venku na hradě? V čem byla největší změna? Hraní v plenéru je pro herce přeci jen dost náročné z hlediska techniky. A jaké to je vracet se k inscenaci po tolika letech, co se nehrála – převládá nervozita či těšení?

Žádná nervozita, jen radost a těšení se na něco, co jsme všichni měli rádi. Už od prosince mám svůj časový, studijní harmonogram zorganizovaný tak, abych se to mohla včas naučit. V těchto dnech mám čerstvě po premiéře v Divadle Mír (pozn.: nově otevřené divadlo ve Vítkovicích založené Albertem Čubou), kde hrají textově docela obsáhlou roli Kateřiny (*Dva úplné nazí muži* Sébastiena Thiéryho), souběžně jsem nastudovala Ingrid v *Hodině před svatbou* v našem divadle. Teď studuji roli Sissi a souběžně začínám s Adrianou v *Komedii omylů*. Samozřejmě se téměř denně, již dva roky, musím učit Soudkyni Barbaru. Ale jsem na to zvyklá. Co se týká prostoru, tak rozdíl vidím v tom, že venku se může člověk tzv. více pustit ze řetězu, ať už pohybového, hlasového, výrazového.

Jsi nadaná v mnoha ohledech – máš za sebou přes stovku divadelních rolí, avšak zdaleka všechny nejsou jenom činoherní. Účinkovala jsi v několika operách a také v baletním projektu Padající andělé. Byla to příležitost vyzkoušet si něco nového, neznámého, nebo jsou pro tebe opera a tanec srdcovou záležitostí? A po těchto zkušenostech, rozumíte si víc zpovzdálí, nebo takřkajíc „tělo na tělo“?

Miluji pohyb, miluji hudbu, zpěv. Obdivuji to. Tanec a opera jsou pro mě velkou srdcovou záležitostí a za příležitost vyzkoušet něco nového a neznámého jsem byla nesmírně vděčná. A tato zkušenost ve mně zanechává touhu si to zopakovat.

Máš nějaké dosud nesplněné herecké přání – vysněnou roli nebo spolupráci s režisérem?

Nemívám takové to typické herecké snění o rolích, které bych mohla hrát. Nemívám představy o tom, co bych měla hrát. Ovšem mívám velmi intenzivní pocity během představení, na kterém jsem jako divák, a jako diváka mě silně osloví, že bych chtěla být součástí onoho příběhu, že bych tam chtěla hrát. To ano. Jinak miluji historické, kostýmované inscenace. Takže Sissi je pro mě jídlem nejvydatnějším, ta touhu tvořit, objevovat, zkoušet vrchovatě sytí. Děkuji za ni.

Divadlo není jediným médiem, kde tě člověk může spatřit. Natočila jsi řadu televizních filmů v širokém žánrovém rozpětí, od pohádky Dábské klíče přes dokument Výbuch až po horor Travis. V dramatu Byla láska... s tebou dokonce hrál i tvůj syn Jindra. Herectví na kameru se od toho diva-

Lucie Kurnická a Pavlína Kafková v baletní inscenaci PADAJÍCÍ ANDĚLÉ (NDM 2012) Foto Martin Popelář

delního (zvláště pokud hraješ na tak velkých jevištích jako u nás) liší v mnoha ohledech; co ti herectví na kameru umožňuje, co si v divadle nemůžeš dovolit? A v čem je naopak zrada?

Herectví na kameru z vás „vytáhne“ vlastní přirozenost. Je možné si dovolit velmi úsporný projev a při tom být neskutečně přesvědčivý. Zrada je v tom, pokud herec uplatňuje stejné výrazové prostředky jako na jevišti. Je to prostě jiná herecká disciplína. Na sjezdové lyžování taky nepoužijete běžky, i když laickým pohledem je základ oběho snít a lyže. Ale jen vědomé použití přinese výsledek.

Na konec sezóny tě čeká titulní role ve hře Sissi (Útěky Alžběty Rakouské). Hra Viliama Klimáčka rozhodně není obyčejným historickým dokumentem. Nicméně Sissi je přeci jen osobnost, o které toho víme víc než dost. Chystáš se na roli připravovat studiem materiálů (filmů, knih atd.) nebo chceš čerpat víc sama ze sebe a z toho, co je napsáno v textu?

V přípravné fázi nebudu určitě opomíjet historická fakta, knihy apod. Podívám se také na film. Chci získávat co nejvíce informací, které mě následně budou inspirovat, budu čerpat také sama ze sebe, sama sobě si budu zdrojem. Se vším pak přistoupím k textu a uvidíme, co text snese a co už ne. Co naopak ten text bude vyžadovat. Co absorbuji, přizpůsobím psanému textu. Samozřejmě všemu tomu dá formu, řád a svůj pohled Peter Gábor jakožto režisér inscenace. Těším se na práci s ním a se všemi, kteří dají vzniknout příběhu o Alžbětě Rakouské. Doufáme, že se vše podaří namíchat tak, aby vznikla esence silných a lahodných chutí, které upřímně divákům nabídne a kterými budou diváci nadchnuti.

Jaký je tvůj vztah k Sissi – už sis k ní začala hledat cestu nebo se na tohle dobrodružství chystáš teprve vydat? Obstát v patriarchálním světě svázaném tradicí a přísnými pravidly pro inteligentní volnomyšlenkářku přeci jen nemohlo být nic jednoduchého... Myslíš, že budete mít leccos společného?

Sissi mě zajímala už dříve, aniž bych věděla, že ji někdy budu hrát. Dostala jsem se k různým materiálům o jejím životě, teď začínám objevovat jiné. Trošku předběhla svou dobu v mnoha ohledech. V mládí nebyla typickou princeznou, i když jako princezna vystupovala. Postupně se rozvinula v ženu, která tradici, jež svazuje, nerespektuje. Musela se ovšem se vším „popasovat“ a žít v tom. Jistá dávka naivity a odolnosti jí v tom z počátku snad prospěla. Inteligentní, spontánní, svobodomyslná, emotivní, něžná, kurážná, až drzá. Byla velmi silná a zároveň křehká. Tvrdohlavá a zároveň hebká. Otevřená i velmi uzavřená. Myslím, že nějaké společné rysy by se mohly najít.

Čím myslíš, že může Sissi obohatit Pavlínou a čím může Pavlína obohatit Sissi?

Sissi mě může obohatit celým svým životem, který prožila, díky ní mohu nahlédnout do míst své osobnosti, která jsou pro mě neznámá. Mohu se dotknout situací, které bych ve svém životě jen stěží mohla zažít, mohu se ocitnout v různých okolnostech života, které bych jen stěží mohla prožít. Nabízí mi výlet do jiné doby, jiných míst než znám, v kterých se orientuji. A naopak já mohu Sissi obohatit svými emocemi, které nabízím teď a tady, mohu ji obohatit svým vnímáním, myšlením. Svým masem, svým tělem. Skrze mě může znovu promlouvat, uvědomovat si sebe sama, vnímat. Mohu jí na okamžik dát své tlukoucí srdce. Čas ze svého života. (sr)

Marc Norman (1941) – Tom Stoppard (1937)
 – Lee Hall (1966)

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie

Repríza 9. 5. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

„Režisér Radovan Lipus přistoupil k textu s nadhledem a podařilo se mu vtisknout inscenaci jiskřivou lehkost, hravost, a co je naprosto klíčové, jisté odlehčení, které ovšem není v konfliktu s poetičností a zdravou mírou patosu.

Představení plyne jakoby samozřejmě a lehce, přirozeně. Pod tímto dojmem je však skryta detailní režijní práce a promyšlená stavba inscenace. Nebyl by to ovšem Lipus, kdyby si nevyhrál v některých situacích s možností vyzdobit situaci režijním nápadem. (...)

Scénograf David Bazika nejen že plní požadavky majitelů licence, ale činí tak s výtvarnou noblesou a velkou scénografickou invencí. Dobové kostýmy Ha Thann Špetlíkové jsou díky svému zpracování oslňující.

Původní hudba Paddyho Cunneena v živém provedení (...) definuje renesanční dobu, ve které probíhá děj, a navíc umně vytváří a dokresluje atmosféru. Důležitá v tomto směru je připsaná dobová hudba Davida Schreibera.

Choreografka Jana Hanušová dokázala spolu s herci v tanečních scénách vytvořit

dokonalou iluzi renesančních šlechtických tanečních slavností a bálů a velmi důležitá je i spolupráce Marka Sida Tichého, pod jehož vedením byly vystaveny šermířské scény.

Jak už je v divadle dáno, nejdůležitější ze všeho jsou herci a jejich výkony. (...)

Bylo by možné jmenovat jednoho po druhém z celku téměř třiceti účinkujících. Všichni odevzdávají velmi poctivou hereckou práci. Všichni hrají s patřičným nasazením, ale co je důležité, i s žádoucím nadhledem a odstupem. Právě díky tomuto režii vtisknutému hereckému jazyku je na scéně přítomna hravost a radost z hraní, která se přenáší a vtiskuje do radostného pocitu publika... (...)

Inscenace Zamilovaného Shakespeara svým pojetím velmi výrazně nabízí divákovi, který třeba přijde a usedne do hlediště poprvé v životě, zamilovat se do divadla jako takového...“

Ladislav Vrchovský: Zamilovaný Shakespeare v režii Radovana Lipuse nabízí možnost zamilovat se do divadla www.ostravan.cz

„V inscenaci vystupuje téměř celý činoherní soubor, nicméně pozornost na sebe poutají představitelé dvou ústředních postav – Vít Roleček coby Shakespeare a Izabela Firlová, která se bravurně vypořádala s rolí Violy jako sebevědomé, emancipované, a přesto i pokorné dívky. (...) Nepřehlédnutelná je i dobrácká chůva Lady Bělaškové, která opět potvrdila, že

Vít Roleček (William Shakespeare) a Izabela Firlová (Viola de Lesseps) se psem Edwinem

Foto Radovan Šťastný

Will: Kite, přišel jsem o svůj dar. Nevím, co se to děje...
 Marlowe: Začni něčím hezkým, skromným a úplně banálním.

Viola: Já budu mít v životě poezii. A dobrodružství. A lásku, jaká ještě v žádné hře nebyla! Takovou lásku... anebo skončím –
 Chůva: Jako chůva?

Ned: Co hraju?
 Will: Zoufale hledáme Mercuzia, Nede...
 Ned: Toho hrát budu! Sledujte, jak v rukou génia vzniká legenda...

Fennyman: Shakespeare? V životě jsem o něm neslyšel. Jestli to nevjde, Henslowe, nadělám z vás sekanou!

Viola/Romeo: Teď tvoje rty z mých všechny hříchy sňaly.
 Will/Julie: Do smrti je teď naotech ponosu?
 Viola/Romeo: Přesladrká výtka. Ne, to nedovolím. Vrat mi je zpět.

Will: Můžeš milovat blázna?
 Viola: Můžeš milovat herce?
 Will: Pojd, na divadlo bude ještě čas...

99. DIVADELNÍ SEZÓNA

– s jistým místem v hledišti, bez nutnosti rezervací a mnoho dalších výhod...

Svěží už od roku 1907

Vizuálním symbolem této sezóny je krásné červené jablko, do kterého máte chuť se s radostí zakousnout!

Připomínáme tím 110. výročí od otevření budovy Městského divadla (28. 9. 1907) – dnes Divadla Antonína Dvořáka. Již 750 let existuje město Ostrava!!! Z toho 110 let ho zdobí a žije v něm i toto nádherné divadlo!

Připravili jsme pro Vás jedinečnou nabídku premiér a předplatného 99. divadelní sezóny. Navštivte naše představení, hrajeme od září 2017 do června 2018. Vyberte si jednu z našich předplatitelských skupin, která zcela odpovídá Vaším představám – podle žánru, divadla, hracích dnů, hodiny začátku představení. Předplatné může být vhodným dárkem pro rodinu, ale také pro obchodní partnery.

Předplatitelé, nechejte o sebe pečovat!

Paní Alena Burdová se těší na Vaše dotazy

Tel.: (+420) 596 276 202

E-mail: alena.burdova@ndm.cz

SOUTĚŽ O PREMIÉROVÉ PŘEDPLATNÉ!

Výherce bude mít možnost zakoupit si premiérové předplatné za symbolickou cenu! Bližší informace najdete na webu www.ndm.cz.

Své odpovědi zasílejte do 31. května 2017 na adresu soutez@ndm.cz

Slosování proběhne v měsíci červnu před jedním z představení v Divadle Antonína Dvořáka. Výherce bude informován e-mailem.

Soutěžní otázka:
Proč je symbolem 99. sezóny jablko, které navrhl výtvarník Jiří Šigut?

INZERCE

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

♂ ♀

Choreografie: Ohad Naharin, Jiří Kylián, Itzik Galili

Hudba: Maurice Ravel – Isao Tomita, Steve Reich, Michael Gordon

Premiéry 17. a 19. listopadu 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Jan Kučera (1977)
TŘI MUŠKETÝŘI

D'Artagnan a královniny diamanty

Choreografie, scéna (koncept, design):

Paul Chalmer

Hudební nastudování: Jan Kučera

Libreto: Paul Chalmer, Wiebke Hüster

Světová premiéra 23. března 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

SVĚTOVÁ
PREMIÉRA

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

TŘI MUŠKETÝŘI – v popředí Rei Masatomi (Porthos),
Sergio Méndez Romero (Aramis) a Koki Nishioka (Athos)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (KVĚTEN – ČERVEN 2017)

Jan Kučera
TŘI MUŠKETÝŘI
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jan Kučera
/ Maroš Potokár
4. 5. (18.30), 7. 5. (16.00)

Felix Mendelssohn-Bartholdy
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Choreografie: Youri Vámos
Dirigent: Ondřej Vrabec / Jan Šrubař
13. 5. (18.30), 20. 5. (18.30) – naposledy

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
Choreografie: Igor Vejsada
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
**24. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 2. 6. (18.30),
27. 6. (18.30), 30. 6. (18.30)**

Sergej Prokofjev
POPELKA
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jakub Klecker / Jan Šrubař
6. 6. (18.30)

Závěrečný koncert Baletního studia NDM
POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ
11. 6. (14.00)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Tři mušketýři*, *Sen noci svatojánské* a *Popelka* se můžete těšit na dramaturgické úvody, které se konají půl hodiny před představením. Dramaturgické úvody vám přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Tato baletní komedie podle Williama Shakespeara s kouzelnou romantickou hudbou Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a v choreografii jednoho z předních evropských choreografů Youriho Vámosa je pro Vás připravena už pouze 2x!

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

ROZHOVOR
NA STR. 30!

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – Giordano Bozza (Puk) a Sergio Méndez Romero (Robin)
Reprízy 13. 5. (18.30) a naposledy 20. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

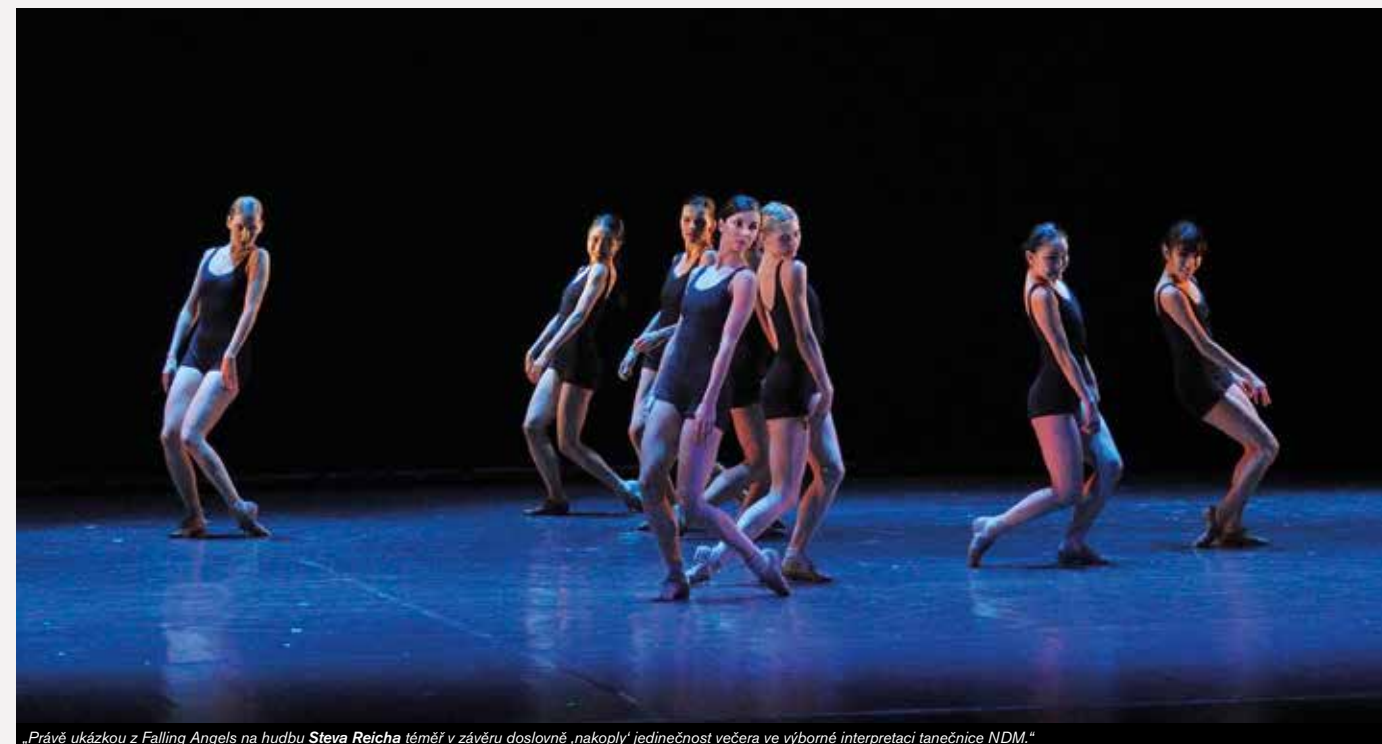
MEZINÁRODNÍ GALA

Baletní galakonzert s mezinárodní účastí se konal v Divadle Antonína Dvořáka již počtvrté. Hosty byli tanečníci zahraničních národních divadel z Polska, Německa a Slovinska. Poprvé v Česku se také objevila ukázka z autorského celovečerního baletu *Doktor Živago* Jiřího a Otty

Bubeníkových. Českou republiku reprezentovali hosté z Baletu Národního divadla a Laterny magiky, souboru Ballet Hommes Fatals, ostravská rodačka Nataša Novotná a samozřejmě domácí balet Národního divadla moravskoslezského! Představení se uskutečnilo pod záštitou generálního konzula Polské republiky v Ostravě pana Janusze Bilského.

K fotografiím Martina Popeláře připojujeme komentáře choreografky a pedagožky Marcely Benoniové.

Pátý ročník mezinárodního baletního galakonzertu uvedeme 28. března 2018 v Divadle Antonína Dvořáka.

„Právě ukázkou z *Falling Angels* na hudbu **Steva Reicha** téměř v závěru doslovně „nakoply“ jedinečnost večera ve výborné interpretaci tanečnice NDM.“

„Z českých souborů excelovali sólisté Národního divadla v Praze (...) Naprosto skvělí byli **Alina Nanu** s **Michalem Štípou** v duetu *Vertigo* **Maura Bigonzettiho** na hudbu **Dmitrije Šostakoviče**, který je uváděn v Praze ve stejnojmenném tanečním večeru. Bylo patrné, jak si to užívali, když nejsou ve stresovém, všedním vypětí. Alina Nanu společně s Michalem Štípou byli přímo nadstandardně uhrančiví v projevu a vnitřním klidu.“

„Dívka a smrt je oblíbeným tématem choreografů. Na hudbu **Franze Schuberta** ji výtečně interpretovali sólisté z německého Mainfranken Theater Würzburg **Kaori Morito** a **Leonam Santos**.“

Jan Kučera (1977)

TŘI MUŠKETÝŘI

D'Artagnan a královniny diamanty

Reprízy 4. 5. (18.30) a 7. 5. (16.00)
v Divadle Antonína Dvořáka

„Světová premiéra baletu *Tři mušketýři* proběhla ve čtvrtek (23. března 2017) v Národním divadle moravskoslezském. Choreografii a libreto vytvořil podle románu Alexandra Dumase Paul Chalmer. Hudbu složil skladatel a dirigent Jan Kučera, který je rovněž autorem hudebního nastudování. (...)

Tanečníci zvládli francouzskou techniku šermu báječně, což je zásluha také obou mistrů šermu Ivana Petráka a Petra Sýkory, kteří se podíleli na pohybové spolupráci a více než půl roku učili tanečnický bezpečnému a věrohodnému zacházení s touto elegantní zbraní. Výsledek ve spojení se zkušenostmi a erudičí Chalmerna stojí opravdu za to! Pohyb sólistů na scéně je neuvěřitelně vzdušný, elektrizující a vzrušující. Vznešené i rázné víření kordů křívuje pódium a dodává tanci švihácký esprít. (...)

Tři mušketýři vedle vynikající choreografie a skvělých tanečních výkonů stojí zejména na hudbě Jana Kučery. Skladatel napsal hluboce působivou hudbu, která nasála inspiraci u francouzského dvorského baletu J. B. Lullyho, romantické rozevlátosti H. Berlioze i klasiků světového hudebního baletu Sergeje Prokofjeva a Igora Stravinského. To vše by bylo takřka normativní, ale Kučera je znám také jako zasvěcený znalec a milovník filmové hudby. A hudební postupy typické pro tento hudební žánr také

V popředí Rei Masatomi (Porthos) a Sergio Méndez Romero (Aramis)

Foto Martin Popelář

přesvědčivě využil v četných charakteristikách děje a postav.

Ústřední figury a kontrastní situace mají svůj příznačný motiv: tak například hudební téma tří mušketýrů obsahuje typický heroický patos, jak jej známe z filmů *Sedm statečných* či *Sedm samurajů*, lyrické scény si nezadají s hudbou Luboše Fišera či Zdeňka Lišky. Kučera však hudební koktejl namíchal především s velkou osobitostí, v partituru zdůraznil jednotlivé skupiny nástrojů jako nositele kladných či záporných vlastností. Nádherná je senzitivní scéna psaní dopisu královnou, instrumentačně oděná jen do dialogu příčné flétny s harfou, zlého kardinála zase líčí žesťové nástroje. Rytmika také účinně pracuje

s barvou tamburíny a dalších bicích nástrojů, krásná je zvlášť rozměrná 7/8 pasáž s kontrastní linií ostinatního rytmu a táhlé melodie ve smyčcích. Kučerova hudba sedla prostě Třem mušketýrům dokonale na míru, je brilantní, vtipná, dojmavá, znepokojivá, přesně jak si skladatel vytyčil za cíl. Mise splněna na výbornou!

Tanečníci vytvořili své role s ošivdnou rozkoší. Královskou prchlivostí, prkenný společenský tanec na plese zdárně vystihl Stéphane Aubry. Jeho choť s noblesou i romantickým citem ztvárnila přesvědčivě Michaela Vápeníková. Postavu záporáka Richelieuva si s chutí vystříhнул Yago Catalinas Heredia, jehož pohyby byly optimálně úlisné, zálučné i mlčenlivě hrozivé.

„Bylo úžasné vidět, jak příběh z roku 1844 ožívá ve zcela jiném zpracování – a pro mě to bylo obzvláště vzrušující, protože se jednalo o mé první libreto. Představení bylo krásně ztvárněno mladými a velmi talentovanými tanečníky ostravského baletu – spojení hudby skladatele Jana Kučery, která podtrhovala charakter jednotlivých postav, tance a herectví způsobilo, že byl příběh dokonale čitelný.

Scéna choreografa Paula Chalmerna a světelný design Tomáše Morávka nás opravdu zavedly do Paříže 19. století. Užívám si každou minutu.“

Wiebke Hüster, německá spisovatelka, učitelka jógy a hlavní taneční kritička německého deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung. Spolupracuje s Deutschlandradio Kultur, Deutschlandfunk a publikovala také v Ballet Review a Die Zeit

Chiara Lo Piparo (Konstance Bonacieux) a Giordano Bozza (d'Artagnan)

Foto Martin Popelář

Nejvěrohodnější ženskou postavu vytvořila Shino Sakurada, jejíž smrtonosná Milady de Winter byla excelentní v dokonalém propojení tance a výrazu. Výrazné charaktery představili svým tanečním uměním i hereckým projevem také Chiara Lo Piparo v roli Konstance, Macbeth Konstantin Kaněra jako nebezpečný Rochefort a nešťastně zamilovaný vévoda z Buckinghamu v podání Stefana Pietragally.

Korunou celého baletu jsou pochopitelně tři mušketýři a d'Artagnan. Obsazení na premiéře bylo velmi šťastné a charisma všech protagonistů šumělo jako vodopád. Tanečníkům se podařilo do svých kreací také vtělit charaktery jednotlivých mušketýrů, zbožnost, prchlivost či lehkovážnost. Jejich taneční výkony byly perfektní zvládnutím náročných prvků i výrazovou stránkou. D'Artagnan Giordana Bozzy byl nejsympatičtější postavou celého baletu. Jeho roztomilá nemotornost v úvodu a nepřekonatelná touha stát se mušketýrem i přes určitou neohrabanost má svůj vývoj. Učí se od mušketýrů a stává se nepostradatelnou součástí jejich kolektivu. Symbolika bratrství, rovnosti a touhy být se za správnou věc je v ideálním poměru vystižena tanečními kreacemi a hudební charakteristikou Kučery. (...)

Představení je tím nejlepším, co jsem v letošním roce viděl. Choreografie, scéna a kostýmy jsou překrásné a orchestr hrál skvěle. Přál bych si žít v době Dumase!

Gaetano Petrosino, italský taneční pedagog, spolupracuje například s La Scalou v Miláně

Stefano Pietragalla (Vévoda z Buckinghamu) a Brittany Haws (Královna Anna Rakouská)

Foto Martin Popelář

Hudební výkon orchestru Národního divadla moravskoslezského lze rovněž nanejvýš chválit. Je třeba říci, že hudba Jana Kučery není – z hlediska interpretační náročnosti – procházkou růžovým sadem. Partitura klade velké nároky na nástroje napříč orchestrálním spektrem. Sólově výrazné party mají flétny, hoboj, harfa a celá řada bicích nástrojů, výrazně exponované jsou také žesťové nástroje – pozouny, horny a trubky v četných souzvucích. Premiéra se však orchestru vyvedla opravdu skvěle a z barevně košaté Kučerovy hudby přímo sršela chuť a potěšení hráčů z každého tónu. **Svůj díl na tom jistě má také spolehlivé vedení dirigenta Maroše Potokára a jeho**

pozornost k četným nástupům po pauzách a změnám rytmu.

Vypadá to, že v Ostravě se urodil balet, který jednou ponese označení „legendární“. Ono to slovo ke Třem mušketýrům prostě nějak patří. Když si člověk uvědomí, kolik se dalo na tomto náročném a přitom křehkém tématu zhatit, je čtvrteční premiéra baletu *Tři mušketýři* úspěchem na celé čáře. A návštěvníci čtvrteční premiéry to dali velmi hlasitým způsobem najevo. Jeden za všechny? Všichni za jednoho!“

Milan Bátor: Jeden za všechny, všichni za jednoho. Ostrava vyčarovala novou a strhující verzi Tři mušketýrů
www.ostravan.cz

Scéna na plese – uprostřed Stéphane Aubry (Král Ludvík XIII.) a vlevo Yago Catalinas Heredia (Kardinál Richelieu)

Foto Martin Popelář

JAK SE TVOŘIL BALET TŘI MUŠKETÝŘI

NDM uvedlo ve světové premiéře balet *Tři mušketýři*. Inscenace vznikla na objednávku divadla speciálně pro soubor baletu. Autorem původní hudby je **Jan Kučera**, choreografii a scénu vytvořil kanadský choreograf **Paul Chalmer**, který je současně s německou taneční kritičkou **Wiebke Hüster** tvůrcem libreta.

ROZHOVOR S AUTOREM HUDBY JANEM KUČEROU

Původní baletní hudba nevzniká každý den, určitě méně často než opera nebo třeba scénická hudba k činohře. (...) Měl jste aspoň trochu volnou ruku?

Chtěl jsem vytvořit hudbu, která bude příběhu o mušketýrech v dobrém slova smyslu sloužit, diváka vtáhne do děje, v pravý čas dokáže postrádit, rozjásat či dojmout, bude ve vypjatých scénách dostatečně dramatická a nosná, plně ukáže barevné možnosti symfonického orchestru, bude sdělná a melodicky výrazná. To není zrovna málo cílů, a jestli se mi to povedlo, musí posoudit publikum.

Kolik času jste vůbec ostravským Mušketýřům věnoval?

Celkem asi 100 minut symfonické partitury jsem psal s většími či menšími přestávkami půl roku. Vzhledem k tomu, že vše píšu ručně a noty mi vyrábí notograf, zabraly hodně času i korektury. To je ovšem další součást mé skladatelské práce, na které si docela zakládám – sám pečlivě ohlídat, aby se noty dostaly muzikantům na pult pokud možno bez chyb. Při tak obrovském objemu not se ale stejně vždy nějaká ta zapomenutá posuvka najde.

Ostravskou inscenaci Tři mušketýřů sám s divadelním orchestrem studujete a budete dirigovat. Jaký je pro vás rozdíl mít před sebou cizí nebo vlastní partituru?

Jiří Suchý kdesi řekl, že svá díla považuje za děti svého ducha a „... jakej bych to tedy byl fotr, kdybych jim nepomohl do světa“. Ta věta se mi velice líbí. U nových vlastních skladeb je důležité psychicky ustát první zkoušku, kdy se všichni s novou věcí seznamují, přirozeně chybují a nic nezní tak, jak jsem si představoval. Pak následuje klasická zkoušková práce jako u kterékoli jiné skladby, s tím rozdílem, že mám jako autor jedinečnou možnost do partitury tu a tam zasahovat, a místa, která třeba nevycházejí dobře, korigovat a měnit. U partitur jiných autorů si to jako dirigent nesmím dovolit.

A jaké pocity jako skladatel máte, když svoji hudbu při zkouškách vidíte na scéně „rozpohybovanou“? Jak hodně se choreograf Paul Chalmer „trefil“ do vaší vize?

Jsem moc rád, že Paul pojal inscenaci klasicky, bez modernizujících prvků. To byla ostatně koncepce, na které jsme se hned na začátku shodli. Vidět

Skladatel Jan Kučera

Foto archiv Jana Kučery

svoji hudbu v pohybu je další krásná nadstavba, jakoukoli formu tanečního umění obdivuji a před tvrdou prací tanečníků hluboce smekám. Vnímám tanec jako nejvyšší formu spojení aspektů fyzických a uměleckých, vyjádřit tisíce emocí pouze prostřednictvím svého těla je nádherné. Sám jsem ke své škodě v tanečních skončil u mazurky.

Skladatel, dirigent, klavirista, šéf Karlovarského symfonického orchestru – vaše profesní aktivity jsou nesmírně široké a váš díl zajisté hodně zhusta pokrývají. Jak náročné to je? Jak to všechno stiháte? Kde k tomu všemu berete energii, které máte, zdá se, stále na rozdvání?

Domnívám se, že my aktivní hudebníci bychom se měli hudbou především sami bavit, užívat si ji – se vši profesionalitou, samozřejmě. Myslím, že jedině tak lze předat krásu skrytou v hudbě posluchačům, protože rutina je začátek uměleckého konce. Já stále s úctou žasnu nad tím, jakého vzácného odkazu v podobě geniálních hudebních děl mám tu čest se každý den dotýkat a pracovat s ním. Ta fascinace hudbou je v mém případě neutuchající.

Úryvek z rozhovoru Víta Dvořáka:

Jak se komponuje balet. Jan Kučera a Tři mušketýři v Ostravě
www.operaplus.cz

ROZHOVOR SE SPOLUAUTORKOU LIBRETA WIEBKE HÜSTER

Proč jste vybrala zrovna titul Alexandra Dumase st. Tři mušketýři?

Děj *Tři mušketýřů* nabízí spoustu fascinujících akce. Ve skutečnosti vzešel nápad od choreografa Paula Chalmera, který chtěl postavit balet o třech známých hrdinech, kteří byli již tolikrát ztvárněni ve filmech hollywoodské produkce. Když Paul naposledy pracoval se souborem (v roce 2015 na baletu *Popelka*), pan ředitel se

Wiebke Hüster s choreografem Paulem Chalmerem během generální zkoušky TŘI MUŠKETÝŘŮ

Foto Martin Popelář

ho zeptal, jestli nemá nějaký nápad na nový dějový balet. Chalmer samozřejmě měl! Myslel si, že by bylo hezké vytvořit novou celovečerní dějovou choreografii pro pánskou část souboru, jelikož v té době už byli – a samozřejmě stále jsou – pěknou, silnou skupinou.

Začali jste Dumasovým románem nebo jste provedli i výzkum historického období? Čerpali jste inspiraci z nějaké divadelní adaptace nebo filmu?

Sledovali jsme filmovou verzi režiséra Paula W. S. Andersona z roku 2011, ve kterém Christoph Waltz ztvárnil kardinála Richelieua, vévodu z Buckinghamu Orlando Bloom, Mads Mikkelsen Rocheforta a Milla Jovovich Milady de Winter. Ale pak jsme se samozřejmě vrátili ke studování samotného románu, abychom mohli objevit a pochopit všechny detaily intrik. Nakonec teď zdůrazňujeme jiné podrobnosti, než které může film. Nejdůležitější studie pro náš výzkum historického pozadí byla *Raison Souveraine* od Karin Hann.

Měli jste problémy s adaptací příběhu do baletní podoby?

Obtíže s převedením příběhu byly četné. Jak lze na baletní scéně ukázat přistání vzducholodi na Notre Dame? Ne, vážně. Například, jak zachránit veškerou uměleckost zachycenou v knize, projevující se v jemných dialozích, ironii, smyslu pro humor, strachu, aniž by vzniklo příliš mnoho mimování. Literatura může být tak dokonale přesná a poetická, postavy nejednoznačné a mnohostranné. A toho je velmi těžké dosáhnout v baletu, ne-li nemožné. Ale hlavním problémem bylo, jak umožnit divákům sledovat děj, aniž by si předtím museli zápletku přečíst v programu.

V čem vidíte nejsilnější spojení mezi příběhem Tři mušketýřů a dneškem? Je to pro vás vůbec důležité?

Mám-li být upřímná, již dávno jsme propadli tomuto historickému období, stejně jako postavám Anny a d'Artagnana – sladcí, mladí, za začátku nezkoušení, ale neuvěřitelně odvážní. Politické aspekty příběhu mají jistý nadčasový, klasický apel. Láska je samozřejmě tak silný cit, že lidé stále ještě kvůli němu riskují život – takže doufáme, že tyto dva poměrně obecné aspekty příběhu mají hodně co do činění s našimi životy. A přesto nemáme žádné problémy vyprávět pestrý, temný, nebezpečný příběh tak, jak by se dnes rozhodně nestal. Divadlo je ideální způsob, jak proklouznout do stroje času a objevit jinou epochu, aniž by člověk riskoval svůj život v duelu nebo smrt v puerperální horečce.

Úryvek z rozhovoru Natálie Nečasové:

Libretistka Wiebke Hüster o Třech mušketýrech: „Divadlo je ideální způsob, jak proklouznout do stroje času...“
www.tanecniaktuality.cz

ROZHOVOR LENKY DŘÍMALOVÉ S MAŁGORZATOU CHOJNACKOU

S **Małgorzatou Chojnackou** jsem se poprvé setkala v roce 2013 v Národním divadle Brno, kde jsme spolupracovaly při nastudování choreografie *Motýli* Ramiho Be'era, uměleckého šéfa Kibbutz Contemporary Dance Company. Brzy nato jsem měla možnost ji vidět asistovat při inscenování Scholzova *Stvoření světa* a zažila jsem také premiéru *Popelky* v divadle Teatr Wielki Poznań v Polsku. Tam pracovala již jako asistentka choreografa Paula Chalmera. Vždy jsem obdivovala její ráznost a odvahu, spojenou s nadšením pro tanec a znalostí klasického tance, obohacenou o zkušenost tanečního umění 21. století. Małgorzata je mimořádná bytost s velkou silou a s velkým srdcem a já jsem ráda, že ji v Ostravě máme. Po třech letech divadelní spolupráce jsme se setkaly „mimo zkušebnu“, abychom se v krátkém rozhovoru tak trochu ohlédly za uplynulým obdobím.

Jak se ti spolupracovalo s choreografem Paulem Chalmerem?

S Paulem Chalmerem jsem již spolupracovala na dvou produkcích. Jednak to byla *Popelka* pro soubor Teatr Wielki Poznań v Polsku a potom *Louskáček* pro soubor Opera Nova v Bydgoszci v Polsku. *Popelku* jsme později ještě znovu nastudovali pro soubor baletu Národního divadla moravskoslezského.

Tanec je moje velká láska, moje radost. Slzy štěstí a někdy i bolesti

A nyní *Tři mušketýři*, to byla velmi důležitá zkušenost. Vytváření nové choreografie je vždy inspirativní. Je to zajímavější, než když je třeba přenést nebo znovu nastudovat dříve vzniklé dílo. Tentokrát to bylo obzvlášť zajímavé, protože inscenace byla ušitá na míru pro naše tanečníky včetně původní hudby napsané hudebním skladatelem Janem Kučeroou speciálně pro tuto příležitost. A samozřejmě to nejdůležitější, spolupráce s Paulem Chalmerem. On je totiž nejen zkušený choreograf, ale také všestranně nadaný člověk. Má velké znalosti v dalších oblastech umění, jako je architektura, hudba, opera nebo malířství. A navíc je to gentleman, elegantní a starostlivý člověk se smyslem pro humor. Paul Chalmer je bývalý tanečník, který skvěle ovládá partnerský tanec a stále je ve formě a to je také inspirativní. Pro mne, jako pro tanečního pedagoga, je to možnost dalšího studia, rozvoje a objevování. Paul je otevřený ke všem připomínkám, a i když se od něho mám ještě hodně co učit, poslouchá mé návrhy, věří mi a to mi dává pocit, že nejsem pouze asistentkou, ale také někdo, kdo přebírá část zodpovědnosti za celé dílo. V jeho nepřítomnosti rozhodují o změnách a potřebných úpravách choreografie, v případě nutnosti i o novém obsazení rolí.

Małgorzata Chojnacka

Foto Lenka Dřímálová

Máš v baletu Tři mušketýři nějakou oblíbenou postavu?

Ne, nemám žádnou oblíbenou postavu. Jedná se o tak rozdílné charaktery, že mám ráda všechny. U každé postavy jsme s tanečníky pracovali na detailech jednotlivých pohybů. Jenom tak je možné vyjádřit jemné nuance charakterů, jejich vášně, jejich intrikování. Důležité je obsazení, velmi záleží na tom, aby se našel ten pravý ta-

nečník pro danou roli. Je třeba objevit různorodý potenciál jednotlivých tanečníků, probudit v nich ty složky jejich tvořivých osobností, které nejlépe souzní s Dumasovým románem.

Asistentkou choreografie a baletním mistrem ses stala v Ostravě roce 2014. Jak hodnotíš dosavadní období?

S většinou tanečníků se znám dlouho. Cením si jejich pracovitosti a jejich vášně pro tanec. Já jsem přesvědčená, že v této chvíli soubor funguje jako tvůrčí tým. Lidé se respektují a vybudovali si mezi sebou vzájemnou důvěru. V souboru samozřejmě panuje také konkurence, ale v tom podstatném si členové souboru navzájem pomáhají a podporují se. Je to soubor blízký mým představám a o tom, že je dobrý, svědčí třeba nabídka další spolupráce od choreografa Itzika Galiliho. Itzik se vrací pouze do souborů, které ho inspirují.

Jaká je práce asistentky choreografa a baletního mistra?

Práce asistentky tady v Ostravě je stejná, jako byla u jiných souborů. Připravit inscenaci tak, aby během repríz zůstávala kvalita stejná jako u premiéry, pečovat o svěřené balety, dbát o technický a umělecký rozvoj tanečníků. A jako baletní mistr

pomáhám realizovat dramaturgický plán, takže velmi úzce spolupracuji se šéfkou baletu...

Máš pravdu. Hodně času trávíme spolu mimo baletní sál, diskutujeme, společně plánujeme. Myslím, že naše spolupráce je inspirativní a že mluvíme stejným jazykem.

No, ale to neznamená, že na vše máme stejný názor. ☺

V Teatrze Wielkim w Łodzi a potom v Národním opeře ve Varšavě jsi měla možnost tančit nejen romantické balety, ale například i balety v choreografii Mjasina, Balanchina, Muchamedova, Lacota, Eka, Kyliána, Cullbergové. Jaké role jako sólistka jsi měla nejraději?

V Lodži jsem tančila hlavně klasický a neo-klasický repertoár. Měla jsem ráda roli Kitri v baletu *Don Quijote*, Julii v baletu *Romeo a Julie*, Desdemonu v baletu *Othello*, Helenu v baletu *Sen noci svatojánské* a také Sněhurku v baletu *Sněhurka a sedm trpaslíků*. V Národním divadle ve Varšavě jsem ráda tančila současný repertoár, například Vyvolenou v baletu *Svěcení jara*, židovskou dívku v *Zázračném mandarínu*, hlavní roli v *Boleru* Maurice Ravela a také ráda vzpomínám na roli George Sand v baletu *Fortepianissimo*.

Čím je pro tebe tanec?

Tanec je moje velká láska, moje radost. Slzy štěstí a někdy i bolesti. Je to pocit, že jako umělec jsem někdo jiný, možná trochu unikátní. Tanec je můj život. Možná to zní trochu pateticky, ale je to prostě tak. ☺

Děkuji za rozhovor!

(ld)

Małgorzata Chojnacka jako Vyvolená v baletu SVĚCENÍ JARA (choreografie E. Wesolowski)

Foto J. Multarzyńska

KONKURZ A NOVÉ TVÁŘE SOUBORU

Dne 19. února 2017 se konal konkurz na tanečníky souboru baletu NDM pro sezónu 2017/2018. Do konkurzu se přihlásilo přes 500 tanečníků ze 45 zemí světa. K osobní účasti na konkurzu byla pozvána necelá stovka uchazečů. Z nich potom výběrová komise v několika kolech vybrala závěrečnou dvacítku. Polovinu z nich šéfka baletu Lenka Dřímlová oslovila s nabídkou spolupráce pro příští sezónu. Soubor baletu se tak rozroste o nové tváře.

V březnu také přišly do našeho souboru nové posily **Lore Jehin** a **Federica Franceschini**.

Ze zdravotních důvodů náš soubor opouští po krásných šesti sezónách na ostravském jevišti **Chiara Lo Piparo** – italská tanečnice, která v Ostravě zářila mimo jiné v roli Sylphidy v baletu *La Sylphide*, Popelky v baletu *Popelka*, Tuláka v baletu *Chaplin*, Heleny ve *Snu noci svatojánské* nebo v roli Konstace ve *Třech mušketýrech*. Děkujeme jí a přejeme vše dobré do další životní etapy. (pm, ld)

Chiara Lo Piparo

Foto Tamara Černá – SoliG

THÁLIE PRO MARCELU MARTINÍKOVOU

Marcela Martiníková získala Cenu Thálie za celoživotní výkon v oboru tance a přírodních kultur. Tato rodačka z Opavy vystudovala Státní konzervatoř v Praze a po studiu začala tančit hned v Ostravě. (...) Marcela Martiníková byla pro Pavla Šmoka a Luboše Ogouna ústřední postavou Baletu Praha v 60. letech, dříve zajímala také choreografa Borise Slováka, když měl nastoupit do Ostravy. Byla skvělou tanečnicí s neobvyklou dávkou tvůrčího nadání, taneční partnerkou Petra Koželuha, Rudy Broma, byla součástí „základního kádru“ těchto umělců v Baletu Praha, nadějně doby a nadějných 60. let.

Marcela Benoniová, Taneční aktuality

POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ

aneb kouzla všude kolem nás

Název závěrečného koncertu Baletního studia NDM u příležitosti konce školního roku nenechá nikoho na pochybách, že letos na jevišti bude živo. Taneční defilé dětí všech věkových skupin se koná tradičně na jevišti Divadla Antonína Dvořáka, letos již **11. června ve 14.00 hodin**. Chybět nebudou víly, tancující kytičky, skřítki a elfové, ale také princezna nebo čarodějnice. (pm)

RYCHLÝ DOTAZNÍK PRO PUKA A ROBINA

Kdo je vtipnější? „Puk“ Giordano nebo „Robin“ Sergio?

Giordano: Myslím si, že jeden bez druhého by nebyli tak vtipní, ale v reálném životě bych měl o Sergiovi pochybnosti! ☺

Sergio: Myslím, že obě postavy by měly být podobné, ale řeknu Giordano. Puk je vtipnější, Robin je trošičku vážnější.

SHODA!

Co je silnější – láska těla nebo láska duše?

Giordano: To záleží na každém z nás, ale myslím, že by mezi okem a duší měla být nějaká rovnováha. Ale co se týče Sergia, mám ho rád kvůli jeho sexy tělu. ☺

Sergio: Duše je silnější. Tělo je nástroj, který můžeme využít k dosažení toho, co chceme, ale síla duše je na jiné úrovni.

NESHODA!

Ve kterém světě byste chtěli žít? V tom magickém nebo v lidském?

Giordano: Upřednostňuji lidský svět, ale kvůli nějakým magickým podivným elfům, jako jsou Puk a Robin, nemám moc na výběr.

Sergio: Řeknu lidský svět – jsem rád nohama na zemi, ale mohla by být zábava zkusit si na chvíli, jaké by to bylo být v kouzelném světě a být takovým stvořením, jakým je Robin.

SHODA!

Na koho nejvíce letí holky?

Giordano: Hm... Na oba! Ostatní vlastně nemají ani šanci.

Sergio: Hahaha! No oba máme přítelkyně, ale Gio je větší casanova. ☺

NESHODA!

Kdo chodí později na zkoušky?

Giordano: Sergio je v divadle i v šatně první (někdy si všichni myslíme, že má klíče od divadla a že ho ráno otevírá). Ale na sále jsme zhruba ve stejný čas.

Sergio: Giordano chodí později, rád jsem v divadle brzy a připravuji se před tréninkem.

SHODA!

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
NAPOSLEDY V SEZÓNĚ

Dne **20. května** se s naším divadlem rozloučí inscenace *Sen noci svatojánské*. Choreografie **Youriho Vámoše** rozehrává na jevišti komplikovaný příběh plný lásky, zápletek a humoru.

V této inscenaci získali také širší nominaci na Cenu Thálie 2016 za mimořádný jevištní výkon **Giordano Bozza** (role Puk) a **Sergio Méndez Romero** (role Robin). (pm)

Klasika nebo moderna?

Giordano: Myslím si, že se nelze rozhodnout, jestli budete tanečníkem, co tančí klasiku, nebo tanečníkem, co je na modernu. V roce 2017 musíte být tanečníkem, co dokáže zatančit vše. Mám rád klasický repertoár, ale líbí se mi i současné choreografie – jako třeba nová *Giselle* od Akrama Khana.

Sergio: Obojí. Myslím si, že když si tělo umí poradit s obojím, je to nejlepší. Mám rád klasiku, ale moderna je pro mě také důležitá.

SHODA!

Nejoblíbenější české jídlo?

Giordano: Nejím moc české jídlo, protože se snažím stravovat dietně – vyváženě a zdravě. Promiňte.

Sergio: Svíčková!!! Tu mám opravdu rád. NESHODA!

Pivo nebo víno?

Giordano: Jestli můžu – tak oboje!

Sergio: Mám rád české pivo, ale vybírám víno. Dobré víno se hodí vždy a pro každý okamžik. NESHODA!

Vysněná role?

Giordano: Mou vysněnou rolí je Basilio z *Dona Quijota*.

Sergio: Chtěl bych si zatančit mnoho rolí, ale des Grieux z *Manon Lescaut*, Siegfried z *Labutího jezera* nebo Basilio z *Dona Quijota* jsou top!

SHODA!

Čím bych chtěl být, kdybych nebyl tanečníkem?

Giordano: Chtěl bych být fotbalistou, ale potřeboval bych do týmu Sergia, protože vím, že bez něj bych nedokázal hrát tak dobře. ☺

Sergio: Uf, nejsem si jistý... Když jsem byl mladší, měl jsem rád chemii, ale teď mě zajímá obchod, management nebo něco s tímto zaměřením. Ale možná bych učil tanec. ☺

NESHODA!

(mb)

Opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)
**JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ
PESTROBAREVNÝ PLÁŠT**
Josef v novém a ještě zářivějším plášti se vrací!
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Jakub Židek
**Obnovená premiéra 18. září 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Cole Porter (1891–1964) – Bella Spewack
(1899–1990) – Samuel Spewack (1899–1971)
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
Klasický americký muzikál podle Williama Shakespeara
Český překlad: Jiří Josek
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
**Premiéry 15. a 17. prosince 2016
v Divadle Jiřího Myrona**

Michael Kunze (1943)
– Sylvester Levay (1945)
REBECCA
Mysteriózní hit muzikálové sezóny!
Český text: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Marek Prášil
**Česká premiéra 9. března 2017
v Divadle Jiřího Myrona**

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

REBECCA – Veronika Prášil Gidová (Já) a Katarína Hasprová
(Paní Danversová)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (KVĚTEN – ČERVEN 2017)

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA

Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 2. 6. (18.30),
9. 6. (18.30), 16. 6. (18.30), 20. 6. (18.30)**

Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi
L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický
3. 5. (18.30), 26. 5. (18.30) – naposledy

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**4. 5. (18.30), 11. 5. (18.30), 13. 5. (18.30),
14. 5. (16.00), 3. 6. (18.30), 14. 6. (18.30),
15. 6. (18.30), 23. 6. (18.30), 24. 6. (18.30),
28. 6. (18.30), 29. 6. (18.30)**

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klímsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
**6. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 1. 6. (18.30),
22. 6. (18.30), 27. 6. (18.30)**

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
**JOSEF A JEHO ÚZASNÝ
PESTROBAREVNÝ PLÁŠT**
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
10. 5. (10.30), 13. 6. (10.30), 18. 6. (16.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
18. 5. (18.30), 24. 5. (18.30)

Cole Porter – Bella Spewack
– Samuel Spewack
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30)

TIP ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

L2: BRÁNA ŽIVOTA!

Minulou sezónu jsme uvedli ve světové premiéře příběh o lidském zázraku Clemense Kubyho. Srdečně Vás zvou na **poslední dvě představení**, která pro Vás budou, věřím, neobyčejným hudebním zážitkem...

Patrick Fridrichovský /
Patrick Fridrichovský

L2: BRÁNA ŽIVOTA! – Jan Vlas (Tělo Clemense Kubyho), Juraj Čiernik (Hlas Clemense Kubyho) a soubor operety/muzikálu NDM
Reprízy 3. 5. (18.30) a naposledy 26. 5. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

NENECHTE SI UJÍT

Jaroslav Dušek (1961) – Ondřej Smeykal (1975)
– Mario Buzzi (1974)

L2: BRÁNA ŽIVOTA!

*Úzdavné operum podle životního příběhu
Clemense Kubyho*

NAHLÉDNĚTE ZA HORIZONT HUDEBNÍHO DIVADLA

Stalo se vám někdy, že vás běžné vidění světa dovedlo před záhadu, na hranici, kde vaše představivost či logika přestala poznávat či chápat? Takové momenty se v životě stávají a dost možná také otevírají cestu do nových dimenzí. Právě takový zážitek totiž nabízí jedinečné hudební divadlo nazvané **L2: Brána života!**, s podtitulem *Úzdavné operum*, autorů **Jaroslava Duška**, **Ondřeje Smeykala** a **Maria Buzziho**.

„L2 je obratel v páteři, který se v čínské medicíně nazývá pojmem Brána života. My jsme toto označení použili se skladatelem Ondřejem Smeykalem pro název divadelního tvaru, kterému říkáme „úzdavné operum“. Je to hudebně-dramaticky-pohybově-pěvecké dílo. Vypráví příběh, jenž líčí skutečný osud Clemense Kubyho, německého spisovatele, filmaře a po-

Jan Vlas (Tělo Clemense Kubyho), Juraj Čiernik (Hlas Clemense Kubyho), Martin Gurbal (Hlavní chirurg), Peter Svetlik (Psycholog) a Martina Snytová (Intuice)
Foto Martin Popelář

moderní soudobé téma. Mohli bychom to označit slovem „sebeuzdravení“ nebo spíš „sebeuvědomění“ si určitých kompetencí, které máme jako lidské bytosti. Ta Kubyho knížka tedy ve mně, jak se říká, „zazněla“. Zdálo se mi, že by bylo zajímavé udělat z toho něco

Říká se tomu mezi lidmi nevšední zážitek

Jaroslav Dušek

litika. Ten se před třiceti lety smrtelně zranil, když si rozdrtil druhý obratel bederní části páteře, kterému se právě říká L2. Diagnóza zněla strašlivě – ochrnutí dolních končetin do konce života. Ale on se v nemocnici rozhodl, že neposlechne prognózu, kterou uslyšel, a rozhodl se, že bude chodit navzdory stavu, ve kterém byl. Když jsem četl Kubyho knížku Na cestě do sousední dimenze, připadlo mi to jako

jako dramatické dílo. Protože ta síla, ten patos, který v tom je, je slučitelný s hudbou, s určitou vibrací, kterou nese, to může uzdravovat. Tak nějak se ve mně ten nápad zrodil,” říká o svém díle autor libreta a známý herec Jaroslav Dušek, který v inscenaci také sám vystupuje jako „Uvaděč na pravou míru“, jak zní doslovně název jeho role.

Kdo někdy viděl divadelní představení, která

Jaroslav Dušek, Clemens Kuby a Ondřej Smeykal v den světové premiéry

Foto Martin Popelář

Jaroslav Dušek realizuje pro své věrné diváky, ten si dokáže jistě představit, že **L2: Brána života!** rozhodně není pouhým dokumentárním popisem neobyčejného životního příběhu. Naopak, inscenace působí jako překvapující hudebně-dramatický scénický útvar na pomezí opery a dalších žánrů, který jde daleko za horizonty divadelní fantazie. **„Říká se tomu mezi lidmi nevšední zážitek. Já doufám, že tomu tak je. Už ten neobvyklý zvuk orchestru. Dílo není nijak dlouhé, počítám tak hodinu bez přestávky, aby se ten tok souvislého úzdavného procesu nepřerušil. To je důležité. Nelze přetnout proces, který je harmonizující, kontemplující. Není to ale nijak vážné dílo, divák v něm najde i prvky grotesky či divočejších výjevů, zejména při setkání pacienta s primářem, kterého jsme pojednali téměř jako faraona, který spravuje své výsostné území. Velkolepé scény se střídají s momenty křehké samoty Clemense Kubyho, který se nemůže hýbat a jen dýchá. Klíčem celého díla, a to může prozradit, je dech a jeho technika. Kuby se totiž v procesu rekonvalescence učil znovu dýchat, tak jemně, aby neměl bolesti a mohl se uzdravit,”** dodává Jaroslav Dušek.

V minulém roce bylo „úzdavné operum“ L2: Brána života! uvedeno v režii Jiřího Nekvasila ve světové premiéře v Ostravě. Osobně se jí zúčastnil také pan Clemens Kuby, který divákům svou přítomností potvrdil, kam až mohou sahát hranice obyčejné lidské vůle. (pf)

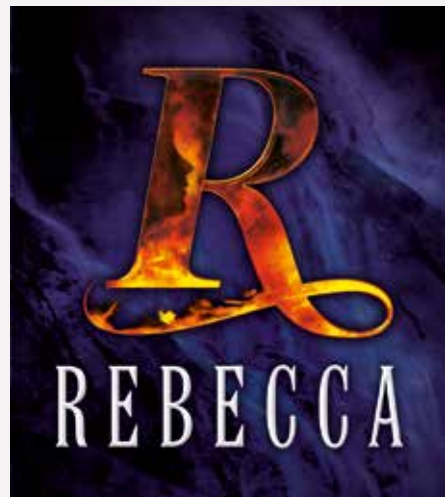
Jediné dvě letošní reprízy inscenace L2: Brána života! proběhnou 3. a 26. května vždy v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

Ponořte se do nevšední scénické meditace **L2: Brána života!** a najděte nové horizonty hudebního divadla!

Michael Kunze (1943) – Sylvester Levay (1945)

REBECCA

Mysteriózní hit muzikálové sezóny!

Původní návrh loga REBECCA – Dewyniers Pic

OSTRAVSKÁ REBECCA SE STALA HITEM ČESKÉHO MUZIKÁLOVÉHO JARA!

Česká premiéra mysteriózního muzikálu *Rebecca* se alespoň podle ohlasů diváků i kritiky vydařila. Za událost, respektive „**Sukces měsíce**“ ji dokonce označily **Divadelní noviny** mezi všemi divadelními inscenacemi měsíce března v České republice. Ani další recenze nešetřily chválou, jaká se vidí a hlavně slyší málokdy. A ještě k tomu navíc byl 9. března české premiéře přítomen autor hudby, muzikálový a filmový skladatel pan **Sylvester Levay**. Ten v závěrečné řeči nadšeným divákům poděkoval za přijetí a také shrnul úspěšný průběh večera slovy: „**Praho, měla bys být nervózní, v Ostravě se totiž dělají skvělé muzikály!**“ V historii ostravského souboru operety/muzikálu se *Rebecca* stala dosud nejnáročnější a nejvíce technologicky obtížnou inscenací, která v mnohém posunula laťku produkčních i inscenačních možností. I když je

český divák v současnosti muzikály někdy snad až přehlčen, sázka na náročné a atraktivní dílo se v Ostravě vyplatila v plné míře.

Diváci právem očekávají od *Rebeccy* show, ale také příběh, který dojme a pohne k zamyšlení. Tak je to všude na celém světě. **Mimořádné je technologické vybavení inscenace**, kde je instalováno několik samostatných efektových zařízení, která v průběhu inscenace obsluhuje tým pyrotechniků ukrytých v dekoraci přímo na jevišti. V průběhu představení je možné vidět **náročné zadní i přední projekce**, které se navzájem skládají v jediný víceprostorový obraz. **Efekttní scénografie** se proměňuje z mořského pobřeží v luxusní prostředí mondénního hotelu v Monte Carlu až po velkolepé a majestátní panství Manderley. **Početná company** muzikálu převlékne během dvou jednání kostýmy hostů letoviska na francouzské Riviéře, služebnictva panského sídla, tanečníků na maškarním báli i hráčů golfu nebo představuje zachráněné ze ztroskotané lodi.

Jednou z největších odměn, která ale patří bez rozdílu všem účinkujícím muzikálu *Rebecca*, je potlesk, ten zní dlouhou ozvěnou ještě dávno poté, co spadne poslední opona, a dlouhotrvající „standing ovation“. A té se dostává nejen na premiérách, ale i dalších reprízách. **Muzikál *Rebecca* je uváděn** v exkluzivní dohodě s institucí Vereinigte Bühnen Wien i **v následujících měsících.**

Reprízy 2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 2. 6. (18.30), 9. 6. (18.30), 16. 6. (18.30) a 20. 6. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

„*Můj první a také nejdůležitější pocit je, že jsem zcela ohromen. Mnohem, mnohem víc, než jsem čekal. Tušil jsem, že ostravská inscenace*

Katarína Hasprová (Paní Danversová) Foto Martin Popelář

bude dobrá, ale moje očekávání byla překonána. Řeknu to zcela jednoduše: je to inscenace, která dosahuje světové úrovně ve všech ohledech. Ať už je to režie, výprava, nebo nádherné kostýmy, či skvělé projekce na dvou videostěnách, choreografie. Ansámbl je perfektní, má energii a cit pro věc. Líbili se mi všichni hlavní představitelé a také dirigent, který přes své mládí dokázal, že je to mezinárodní třída. Byl jsem rovněž mimořádně překvapený kvalitou orchestru a také prací sound designéra, protože zvuk byl velmi dokonalý. Takže dohromady nemohu jinak než o ostravské Rebecce šířit jen samé dobré zprávy.

Sylvester Levay, autor muzikálu *Rebecca*

„*Představení nemělo hluché místo. Nádherné kontrasty světla a stínu, temnoty a jasu provázely*

Autor hudby Sylvester Levay a dirigent Marek Prášil děkují orchestru souboru opereta/muzikál Foto Martin Popelář

Veronika Prášil Gidová (Já) a Lukáš Vlček (Maxim de Winter) Foto Martin Popelář

nejen výkony jednotlivých protagonistů, ale také výtvarně dokonalá scéna. (...) Ostravská premiéra se zapíše do historie jako jedna z nejpovedenějších. Není to jen můj nepodstatný názor, potvrdil to také samotný skladatel hudby Rebecca, mistr Sylvester Levay, který byl premiéře osobně přítomen. Tak se stalo v Ostravě ve čtvrtek 9. března, léta Páně 2017. A bylo úžasné být u toho.

Milan Bátor, Ostravan.cz

„*Národní divadlo moravskoslezské nabízí svým divákům v poslední době stále kvalitnější adaptace (nejen) světových muzikálů. A jedná se o nabídku velmi pestrou a zároveň o nabídku téměř toho nejkvalitnějšího, co je na české muzikálové scéně za posledních 5 let uváděno.*

Zuzana Holbeinová, Musical.cz

Soňa Jungová (Paní van Hopperová) a company Foto Martin Popelář

„*Nejpozoruhodnější na ostravském počínu je právě schopnost vicesouborového divadla s vídeňským partnerem VBW International GmbH vyjednat licenci a podle jeho přísných regulí realizovat produkci, která jednoznačně patří do hájemství velkého muzikálového byznysu. (...) Povedlo se to hodně, počínaje dobře mluvným a zpívatelným přebásněním Michaela Prostějovského.*

Josef Herman, Divadelní noviny

„*Ostravský soubor operety/muzikálu navazuje Rebeccou na dramaturgickou linii českých premiér velkých světových, ale u nás nepříliš známých titulů. (...) Promyšlená koncepce Gabriely Petrákové plně slouží romantickému příběhu s detektivní zápletkou. (...) I Ondřej Zicha vytvořil v podstatě realistickou scénu,*

samozřejmě s využitím moderních technologií. Pompézní prostředí luxusního hotelu v Monte Carlu střídá působivé šumění oceánu, temnotu světa, v sídle Manderley divák nahlédne do velkých salónů i do strašidelně tajuplných komnat, podobně tísnivě působí námořní domek na pobřeží, důležitý artefakt celého příběhu. Ze závěrečné scény požáru a zkázy celého panství mrazí. Ani časté projekce nepůsobí samoúčelně, vše do sebe výtvarně dokonale zapadá. I s dobovými kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové. (...) Přesto Rebeccu, která by se v této kvalitě směle mohla hrát v Berlíně, Linci nebo Stuttgartu, diváci odměňují spontánním potleskem vestoje. A to je dobré vysvědčení. (...) Ostravská Rebecca se stala hitem českého muzikálového jara!

Vítězslav Sladký, Musical-opereta.cz

Tomáš Novotný (Maxim de Winter) a Martina Šnytová (Já) Foto Martin Popelář

Petr Miller (Frith), Janka Hošťáková (Paní Rutherfordová), Eva Zbrožková (Clarice), Michaela Horká (Paní Danversová), Juraj Čiernik (Frank Crawley) a company Foto Martin Popelář

CENA THÁLIE 2016: HORTENSIE LENKA PAVLOVIČ

Během několika posledních sezón se na ostravskou operetu a muzikál již potřetí usmálo štěstí v podobě Ceny Thálie. Tentokrát ji na slavnostním galavečeru, který se konal 25. března v Národním divadle v Praze, získala **Lenka Pavlovič**. Mladá operní a operetní sopranistka, rodačka z (jiho)Českých Velenic. Obdržela prestižní cenu za svůj výkon **v roli komorné Hortensie v operetě Richarda Heubergera *Ples v opeře***. Lenka, jak ji všichni známe, je vždy usměvavá, profesionálně připravená a stále pozitivně naladěná a ohleduplná ke kolegům a inscenátorům. Jde si skromně, ale s respektem svojí cestou za štěstím na divadelních prknech. Za náš soubor jí k zisku Thálie gratulujeme a slibujeme vám, že se Lenka určitě v nějaké operetě znovu objeví.

Co říkáte tomu, že jste při svém prvním hostování v našem souboru hned získala Thálii?

Bylo to pro mne velké překvapení, nikdo myslím netušil, že se to celé takhle povede. Víím, že je těžké pro divadla, která jsou mimo centrum pozornosti, na sebe strhnout zájem. Ale Ostrava je veliké divadlo. O tom, že pravidelně získává nominace v opeře nebo v muzikálu, samozřejmě víím, ale přece, když jsem uslyšela svoje jméno, nevěřila jsem. Moje první myšlenka pak byla: „*Díky, bože!*“ Nicméně s tím, že Thálie za moje hostování doputuje až do Ostravy, tak s tím jsem tedy rozhodně nepočítala.

Ale ona ta Thálie vlastně ještě do Ostravy tak docela nedoputovala, že?

Máte pravdu, zatím nedoputovala. *Ples v opeře* se teď už nehraje, všichni čekají na rekonstrukci divadla, ale já věřím, že se ještě hrát někdy bude...

Anebo si s námi zahrajte v nějaké další operetě...

A Thálii pak přivezu a ukážu. To slibuji!

Letošní nominace na Cenu Thálie za operetu, muzikál a ostatní hudebně-dramatické žánry byly pro náš ostravský soubor operety/muzikálu více než příznivé. Hned tři důležité body, co se týká všech nominací, tentokrát prostřednictvím hostujících umělců. Jejich výkony považovala odborná komise za natolik zajímavé, že je zařadila do letošního mimořádně napínavého klání. V širší nominaci se umístila **Vendula Příhodová** za výkon v roli Máří Magdalény v inscenaci *Jesus Christ Superstar*. O Cenu Thálie pak přímo bojovali **Roman Tomeš**, jenž získal tzv. užší nominaci za výkon v roli Jidáše Iškariotského v inscenaci *Jesus Christ Superstar*, a **Lenka Pavlovič**, která letos klání nominovaných vyhrála a po dlouhých letech tak v Thálii zabodovala operetní inscenace.

Držitelka CENY THÁLIE 2016 v kategorii „opereta/muzikál – ženy“ Lenka Pavlovič

Foto Pavel Průcha

Pohybujete se v opeře i v operetě, ale Thálii jste získala za operetu. Který obor vás baví víc?

No, to je tedy docela záladná otázka. Nechci to říct tak jednoznačně, ale když vezmu, co je větší zábava, kde se toho víc děje nebo s čím se dá víc pracovat při zkouškách, tak v tomhle ohledu je mi o něco bližší opereta. Člověk si s rolí na jevišti více hraje. Ale někdy se může stát, že narazíte na titul, kde je hudba trochu povrchnější, melodie není tak kvalitní jako třeba v nějaké opeře, kde je hudba na prvním místě. Ale na tom hodně stojí vlastně ony žánry. Přes to všechno jsem zatím měla víc štěstí v operetě a jsem za to ráda.

Jak na vaše vítězství reagovali vaši blízcí a kolegové?

Určitě fandil každý, koho znám. Ale přesto, když padlo moje jméno, byl to pro mě asi pěkný šok. Víím, že mi pak říkali: „*My jsme jenom koukali a byli jsme hrozně rádi, že jsi vyhrála.*“ Vlastně vůbec nevěděli, jak mají reagovat. Můj synovec během přenosu běhal po pokoji a když

mě vyhlásili, tak křičel: „*Moje teta je slavná a já jsem taky slavná.*“ Zrovna ho hlídal děda, tak to musela být docela legrace. Takže spousta lidí to prožívala určitě moc, včetně mojí maminky, které to asi docházelo postupně. Emoce to byly silné, to asi ano. Kolegové se ozývali a blahopřáli, paní režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová mně hned psala a gratulovala, to bylo milé. Myslím, že byli rádi.

Měla jste možnost u nás v Ostravě vidět něco, co vás zaujalo?

Když jsme zkoušeli *Ples v opeře*, tak jsem měla možnost vidět *Sunset Boulevard*. Ten se mi moc líbil, jak to všechno bylo promyšlené, tedy myslím příběh, dialogy a samozřejmě i krásná hudba. A výkony se mi zdály hodně dobré. Moc takových představení se u nás nevidí, nebo aspoň já jsem se s něčím takovým nesetkala. Bylo to opravdu nezapomenutelné.

O operetě se říká, že je to mrtvý žánr, protože se nepišou nové tituly.

CENA THÁLIE 2016: HORTENSIE LENKA PAVLOVIČ

Kdybych byl autorem, poradila byste mi, o čem bych měl novou operetu napsat?

Jéje, takových nápadů by bylo. Zřejmě tím nejlepším, o čem se dá opereta i dnes psát, jsou vztahy. To, co najdete doma. Různé zápletky mezi manžely, jejich milenkami anebo třeba vztahy mezi manželkami a milenkami, to je asi podle mne ten nejhumornější, nikdy nevysychající zdroj nápadů. V žánru operety jsou to tedy určitě komické situace, které poskytují nepřeborné a hlavně nevyčerpatelné zdroje inspirací. A víte co? V něčem takovém bych si klidně zahrála. Ale určitě milenkou, protože to je vždycky o něco zábavnější a humornější – samozřejmě myslím na jevišti. ☺

Vy jste jako zpěvačka docela známá tím, že cestujete. Kde všude vás diváci mohou spatřit?

U nás v Česku vystupuji snad všude, kde stojí divadlo a má orchestr. Zpívám v Praze, v Plzni i v Liberci, v Českých Budějovicích i na Otáčivém hledišti Český Krumlov a samozřejmě také u vás; poblíž Ostravy mě mohou diváci vidět třeba také v Opavě.

A je nějaký rozdíl mezi diváky v různých místech?

To je určitě a jaký! V Praze je víc turistů, je to

Lenka Pavlovič přebírá CENU THÁLIE 2016 z rukou Jiřího Suchého

Foto Pavel Průcha

znát na první pohled podle jejich reakcí. Třeba ve Stavovském divadle, kam se chodí na *Dona Giovanniho* nebo *Kouzelnou flétnu*, je cítit, že diváci chodí víc na atrakci, což je pro mě Mozart a jeho vztah k Praze. V Plzni je publikum vychová-

no tradičnějším způsobem, jejich láska k operetě vychází ze staré školy. U vás v Ostravě je přeci jen znát, že už chodí na různé styly, že znají muzikál i experimenty. Divák je zkrátka poučenější, myslím, že v Ostravě je velké publikum, které chodí na víc titulů a zná souvislosti. To si myslím a cítím. Vždycky je vyprodáno a diváci naše výkony odměňují dlouhým potleskem. To je moc hezké.

Thálie je ocenění kolegů z branže, ale je to také dost konkurenční prostředí. O čem je podle vás partnerství a kolegiální?

Nechci Ostravákům nějak podlézat, ale já to vlastně říkám všude, kam zajdu. V Ostravě jsem zažila jeden z nejlepších kolektivů, co jsem kdy poznala. Hned na mě dýchlo, že si lidé pomáhají. Když něco nešlo, tak všichni táhli za jeden provaz, a když byla dobrá nálada, tak se to všechno ještě navrstvilo. Další a další skici, které s našimi nápady přicházely, posouvaly celé představení výš a výš. Na jevišti fungujeme jako jeden tým, slyšíme na sebe. Něco podobného se mi stalo třeba kdysi v Rakousku, tam to ale byl soubor na jednu jedinou inscenaci, což je něco úplně jiného. To, jak tady u vás v divadle kolegové drží spolu, jak pracují na zkouškách, jak tvoří a jak přichází s nápady, je fantastické a ráda se sem k vám vracím. (pf)

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

.....

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů, salátů
a dezertů.

.....

Cena na osobu (bez nápojů) **379 Kč**,
děti do 6 let **ZDARMA**, děti 7–10 let **99 Kč**,
děti 11–15 let **169 Kč**

**DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA**

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

110 let Divadla Antonína Dvořáka

O výraznějších změnách budovy Městského divadla se začalo uvažovat ve **30. letech 20. století**, kdy bylo předloženo několik návrhů na úpravu divadla. Známy architekt **Karel Kotas**, který je autorem funkcionalistické podoby Obchodního domu Brouk a Babka (dnes Dům knihy Knihcentrum), předložil v roce 1931 návrh na rozšíření prostoru šaten a balkónu stávající budovy a také na stavbu provozní třípodlažní budovy divadla, spojenou s původním objektem tunelem umístěným pod zemí a lávkou ve výši prvního patra. Neméně významný architekt **Bohuslav Fuchs** (v Ostravě mimo jiné autor Pešatova obchodního domu na dnešním Masarykově náměstí) ve stejném roce předvedl koncepci celkové přestavby divadla, aby odpovídala moderním trendům (prosklené průčelí, v parteru obchody, zvětšení foyeru).

Žádný z těchto dvou návrhů se však nepodařilo realizovat.

Od roku 1939 se v Městském divadle hrálo opět také německy a od 1. 1. 1941 převzali Němci tuto budovu zcela (a česká představení se přesunula do Katolického domu a později do nově pro divadlo adaptovaného Národního domu a dalších míst). Na konci srpna roku 1944 bylo divadlo poškozeno bombardováním amerického letectva a od 1. září zůstalo (jako všechna ostatní divadla v Protektorátu Čechy a Morava) uzavřeno.

Poválečné období

Po válce proběhla první velká rekonstrukce podle návrhu městských architektů Evžena Friedla a Jana Jírovce – kromě odstranění válečných škod bylo upraveno foyer, šatny i bufet, vyměněna sedadla (modrá místo původních červených), zavedeno nové osvětlení hlediště včetně

lustru, zrušeny přízemní boční lóže, rozšířeno orchestřiště, modernizováno scénické osvětlení a instalována jevištní točna. Divadlo se tehdy jmenovalo Zemské (ale používalo se též označení Velké, někdy i zaužívané Městské) divadlo a poprvé do něj mohli opět diváci vstoupit 11. května 1946 při slavnostním představení Smetanovy *Libuše*.

Rok 1948 přinesl mnoho změn – mezi nimi také přejmenování celé instituce na Státní divadlo v Ostravě (název se užíval do roku 1995) a divadelní budovy na Divadlo Zdeňka Nejedlého (název do roku 1990).

Tymichova rekonstrukce

V 50. letech proběhla další významná

rekonstrukce, která nejvíce změnila vnější podobu divadla. Jejím autorem byl **Jan Tymich** a hlavní myšlenkou jeho návrhu bylo nahrazení původních novobaročských prvků novoklasicistním řešením (které více odpovídalo požadavkům socialistického realismu). V průčelí se objevil sloupový řád a přibýly nové výtvarné prvky – reliéfní kompozice Múzy s hlavou Orfeovou v trojúhelníkovém tympanonu od sochařů **Antonína Ivanského** a **Karla Vávry** a podobizna slavných skladatelů a dramatiků ostravského tvůrce **Jiřího Myszaka** (tyto prvky zůstaly na divadle dodnes). Zajímavostí je, že celá rekonstrukce probíhala v letech 1954–1956 za divadelního provozu. Tyto úpravy daly divadlu tvář, kterou si uchovalo až do dnešních dnů. (les)

Z ARCHIVU NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

**Jiskřivá Rossiniho komická opera LAZEBNÍK
SEVILLSKÝ v ostravském divadle**

Uplynulo již 201 let od vítězné první reprízy opery *Lazebník sevillský* v římském divadle Teatro di Torre Argentina a od té doby si jeho italský skladatel Gioacchino Rossini podmanil všechna evropská operní jeviště. Právem bývá Rossiniho *Lazebník* označován, se Smetanovou „*Prodávkou*“ a Mozartovou „*Figarkou*“, za jednu z nejkrásnějších a melodicky nejlíbeznějších komických oper.

První uvedení *Lazebníka sevillského* v Národním divadle moravskoslezském se konalo 24. září 1919 (v pořadí teprve pátá operní premiéra od založení divadla) v hudebním nastudování Karla Boleslava Jiráka a v režii Karla Küglera, který rovněž ztvárnil Hraběte Almavivu. **Poté se *Lazebník v ostravském divadle* dočkal ještě sedmi nastudování.** Uvedme alespoň úspěšné inscenace z roku 1943 v hudebním nastudování Jaroslava Vogla a režii Jana Pacla, z roku 1958 v režii Ilji Hylase, další inscenaci z roku 1967 v režii Miloslava Nekvasila a pod taktovkou nově angažovaného dirigenta Václava Návrata a z roku 1988 v režii

105 let od narození Jarmily Bičišlové
(* 4. 5. 1912, Ostrava – † 13. 7. 2009, Ostrava)

Vynikající ostravská operní a koncertní pěvkyně **Jarmila Bičištová** patřila v letech 1943–1960 bezesporu k významným stálým hostům opery Národního divadla moravskoslezského. Její vrozená muzikálnost a přesná neomylná pěvecká technika, za kterou vděčila svému učiteli zpěvu, ostravskému opernímu pěvci a režisérovi Karlu Küglerovi, ji dostaly na prvořadé místo v oboru koloraturního sopránu. I když nikdy nepřijala žádné stálé divadelní angažmá, její interpretace rolí v ostravských i mimoostravských inscenacích byla vysoce hodnocena tehdejším operním publikem i kritikou. Za její nejúspěšnější roli byla považována Rosina z *Lazebníka sevillského*.

hostujúciho slovenského operného režiséra a pedagoga Petera Dörra a hudebným nastudovaní Ladislava Matějky. Ostravský hudební kritik, pedagóg a sociológ Ľuděk Zenkl tehdy napísal do Kulturního měsíčníku (11/1988): „*Celkově má nový Lazebník sevillský v SDO podmanivý švih v orchestru i na jevišti a představuje výborný vklad do současného repertoáru opery.*“

A kdo si zazpíval v Ostravě roli veselého chlapíka Figara, lazebníka sevillského? Prvním ostravským Figarem byl Karel Kalmar, druhým Boris Archipov, který 14. května 1928 měl tu čest zpívat s hostující polskou pěvkyní světového významu Adou Sari. Dalšími Figary byli například vynikající barytonisté Eduard Hrubeš, Josef Heriban nebo Rudolf Kasl, z posledních si připomeňme Jaroslava Kosce nebo Sergeje Zubkeviče. Neměli bychom zapomenout ani na lakomé Bartoly v podání Jiřího Herolda, Jiřího Čepa nebo Alexandra Podolchova, na důvtipnou Rosinu Marie Burešové nebo Aliny Farné, zamilovaného Almavivu Lubomíra Procházký a v neposlední

NASTUDO VÁNÍ LAZEBNÍKA SEVILLSKÉHO V OSTRAVĚ

- 1. nastudování:** 24. 9. 1919, Národní dům, počet představení: 6
- 2. nastudování:** 24. 2. 1928, Městské divadlo, počet představení: 12
- 3. nastudování:** 12. 2. 1943, Národní dům, počet představení: 21
- 4. nastudování:** 3. 3. 1949, Divadlo Zdeňka Nejedlého, počet představení: 29
- 5. nastudování:** 4. 10. 1958, Divadlo Zdeňka Nejedlého, počet představení: 46
- 6. nastudování:** 31. 12. 1967, Divadlo Zdeňka Nejedlého, počet představení: 30
- 7. nastudování:** 18. 6. 1988, Divadlo Zdeňka Nejedlého, počet představení: 41
- 8. nastudování:** 13. 4. 2002, Divadlo Antonína Dvořáka, počet představení: 22

řadě na Istitivého Basilia Rudolfa Asmuse a Karla Průši. V roce 1958 a 1968 mělo také tehdejší ostravské operní publikum příležitost slyšet v roli Basilia slavného českého operního pěvce Eduarda Hakena. (kp)

V zákulísi operní inscenace **LAZEBNÍK SEVILLSKÝ** (premiéra 12. 2. 1943): na fotografii jsou spolu s Jarmilou Bičičovou (Rosina) její děti a kolega Eduard Hrubeš (Figaro)

Foto Hudebněhistorické sbírky Ostravského muzea

V minulém čísle jsme se bavili s inspektorkou hlediště Divadla Antonína Dvořáka Michaelou Šárskou a předdeslali jsme, že hned v tom dalším přineseme rozhovor s jejím kolegou z Divadla Jiřího Myrona **Janem Zapalačem**, který se do svého někdejšího působiště vrátil po čtyřicetileté laciné, když zde předtím čtrnáct let pracoval.

Jak byste popsali svou profesi?

Šatnářky a uvaděčky jsou prvními lidmi, se kterými se diváci setkají při příchodu do divadla, proto chceme diváka přivítat s úsměvem a vytvořit takovou atmosféru, aby se cítil příjemně, než usedne do hlediště a zhlédne představení. Snad se nám to daří. Ostatní stránky této funkce jsou víceméně praktické: rozdělení služeb, vyúčtování tržby za šatnu a za programy, spolupráce s inspicenty, odemykání a zamykání budovy...

Zažil jste jako inspektor hlediště něco kuriózního?

Zažil. Někteří diváci jsou celkem neukáznění. Nevypínají mobily, i když jsou k tomu před představením vyzváni, během představení popíjejí z PET lahví, které pak v hledišti odhodí, a dokonce i přes zákaz (na který jsou také před představením upozorněni) fotí nebo natáčejí, ať už by si uvědomili, že světlo, které vychází z těchto přístrojů, účinkující ruší. Jednou se stalo, že se ke mně přičítala nápoje, a říká: „Tam někdo ostentativně natáčí.“ Vběhli jsme do hlediště a skutečně jsme zahlídli, jak se z něj na jeviště prodírá ostrý světelný bod. Chvilími zářil a chvílemi ne. Víte, co to nakonec bylo? Dotyčná paní

měla v brýlích zabudované světýlko, které použila, když před představením četla program, pak ho ovšem zapomněla vypnout a ve tmě ho nebylo vidět akorát tehdy, když sklopila hlavu.

Původně jste se vyučil řemeslu, později jste si vzdělání doplnil dále na střední ekonomické škole. Odkud pramení vaše láska k divadlu?

Asi v šesti letech jsem byl v dnešním Divadle Antonína Dvořáka na opeře *Hubička* a užasl jsem nad jeho vnitřní krásou. Divadelní prostředí mě i během dalších návštěv natolik vtáhlo, že jsem pocítil přání být u toho, jak jevištní dílo vzniká, což se mi později povedlo, neboť v roce 1978 jsem do někdejšího Státního divadla v Ostravě nastoupil jako vedoucí střediska scénických výprav. Tato funkce zní zvláštně, ale vystihuje přesně tehdejší situaci v divadle, protože divadelní fundus nebyl pod jednou střechou jako dnes. Sklad divadelního nábytku se stěhoval z Bieblovy a Žerotínovy ulice do bývalého mlýna v Koblově, sklad rekvizit a ladiče klavírů byl na Škroupově ulici, sklad kostýmů byl také na několika místech, takže jsme plnili požadavky režisérů a výtvarníků, lidí z dílen, krejčov, jevištní techniky a dodávali vše potřebné pro připravované inscenace. Od roku 1985 jsem ještě na půl úvazku zastával místo tajemníka činohry a v roce 1991 jsem přešel do hlavního pracovního poměru jako repertoárový tajemník pověřený řízením obchodního oddělení (což znamenalo pravidelné měsíční plánování představení ve spolupráci se šéfy uměleckých souborů a šéfem techniky, vedení propagace, tiskového oddělení, předprodeje, náboru, inspektorů hlediště) a přitom jsem už částečně vypomáhal jako inspektor hlediště DJM.

Ale stalo se, že jsem v roce 1992 po dohodě s tehdejšími řediteli z divadla odešel.

Jako tajemník činohry jste si dokonce občasně zahrál i malou roličku?

Šlo o němle role. Režisérka Lída Engelová si vymyslela, že v *Ideálním manželovi* budou dámy

na návštěvu k lordu Chilternovi přijíždět v kočáře taženém koňmi. Tak jsem jako Lokaj doprovázel přes foyer DJM Zoru Rozsypalovou a Milenu Asmanovou do kočáru před divadlo a dámy odjížděly do zákulisí, aby vstoupily z kočáru přímo na jeviště. Byla to tehdy velká atrakce, před divadlem stály davy lidí a tleskaly. O dva roky později jsem hrál v režii Zdeňka Kaloče židovského syna Hanse v inscenaci hry Karla Sidona *Shapira*. Své sestře, která se přišla na představení podívat, jsem zapomněl říct, že se oběsím ve skříni, takže se zděsila, když vrzla skříň a já tam visel.

Kde jste se s vámi mohli setkat během těch dvacet čtyř let, co jste byl mimo divadlo?

Stále jsem se pohyboval kolem kultury. Tři roky jsem pracoval u soukromé firmy, která se zabývala výstavní činností doma i v zahraničí, vydávala mezinárodní výstavní revue *Expoforum* a já byl tajemníkem redakce. V té době vznikl v Ostravě Press club Syndikátu novinářů se sídlem v Polském domě (dnes bohužel chátrá). Pořádali jsme řadu akcí, tiskové besedy s osobnostmi ze všech oblastí, koncerty, zájezdy novinářů, plesy. V roce 1995 jsem byl osloven tehdejšími vedením ostravské konzervatoře s tím, že se bude otvírat nová budova a potřebují osobu pro organizaci, přestěhování a zahájení provozu v nové škole, a proto si vybrali mě, no nepřijměte to. Tak se v srpnu 1996 otevírala s velkou slávou už Janáčkova konzervatoř a já tam zůstal celých 21 let jako zástupce ředitele – manažer a později jako asistent ředitelky pro organizaci. Při svém působení na konzervatoři jsem poznal řadu studentů, kteří dnes jsou v divadlech a orchestrech v celém Česku, a potkávám je i zde v NDM jako herce, zpěváky, tanečnický a muzikanty, jsou to milá setkání.

Jak se podle vás změnilo divadlo od doby, kdy jste v něm začínal, a jak vypadá dnes?

Doba se změnila, všechno se zrychlilo, a přitom jako by nebyl na nic čas. Dříve byly všechny čtyři soubory daleko stmelnější, žilo se více kolektivně, skoro až rodinně. Děly se společně večírky a po premiérách Divadelní klub přímo hučel, jak tam bylo plno. Dnes je to skromnější, asi není ten čas.

Do NDM jste se nyní vrátil už sice jako emeriální pracovník, ale mnozí jsou nadšeni, jak si počínáte coby inspektor hlediště. Čím vás naplňuje tato práce?

Já mám divadlo rád. Užívám si chvíle, kdy divadlo odmýkám pro diváky, a zvláště když po představení procházím ztichlým foyerem, zhasnu světla, zamknu vchodové dveře, je ticho, jenom z dálky je slyšet bourání kulis na jevišti a já mám najednou dobrý pocit z toho, že lidé viděli nějaký příběh, který je snad oslovil, pobavil, dotklo se jich krásno, strávili v divadle hezký večer a já mohl být taky tak trochu u toho. (on)

Jan Zapalač na společné fotografii s týmem, který se stará o služby pro diváky

Foto Martin Popelář

NDM EXTRA (KVĚTEN – ZÁŘÍ 2017)

3. května 2017

v 15.30 hodin v Centru PANT (Čs. legii 1222/22)
L2: BRÁNA ŽIVOTA! – beseda s tvůrci a herci
Speciální beseda v den návratu inscenace údravného opera **L2: Brána života!** Jejím účastníky budou známý tvůrce, autorský herec a libretista **Jaroslav Dušek**, český profesionální hráč na didgeridoo **Ondřej Smeykal** a představitelé hlavních rolí **Juraj Čiernik** a **Jan Vlas**. Vstupenky v hodnotě 50 Kč na besedu lze zakoupit přímo v kavárně Centra PANT.

3. května 2017

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy
– **sál hudebního oddělení**
OPERNÍ SIRÉNY 8. – OPERA DĚTEM
Hosty budou skladatel **Pavel Helebrand**, vedoucí Operního studia NDM **Lenka Živocká** a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

3. června 2017

od 15 hodin v centru města (Hlavní nádraží, ul. Nádražní – zastávka Elektra, náměstí Msgre Šrámka – katedrála Božského Spasitele, Husův sad – kaple sv. Alžběty, Prokešovo náměstí – Nová radnice, Komenského sady)
NÁVŠTĚVA CÍSAŘE V OSTRAVĚ
ANEB TENTOKRÁT PŘIJDE I SISI!!!
Chcete zažít Ostravu na přelomu 19. a 20. století za vlády císaře Františka Josefa I. a jeho krásné manželky císařovny Alžběty Rakouské známé všem jako Sissi? Tak neváhejte a připojte se k nám! Na jedno odpoledne „převlečeme“ část centra města do historického hábitu a společně si připomeneme významnou návštěvu císaře v Ostravě (i když tak trochu po svém). Pro více podrobností sledujte stránky www.ndm.cz – sekce NDM EXTRA.

Akce je realizována v rámci oslav 750. výročí první písemné zmínky o městě Ostrava za finanční podpory statutárního města Ostravy. Hlavními partnery akce jsou Dopravní podnik Ostrava, a. s., a Český rozhlas Ostrava.

5. června 2017

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– **sál hudebního oddělení**
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! – předpremiérová beseda
Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Gioacchina Rossiniho *Lazebník sevillský!!!*

6. června 2017

v 18 hodin ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka
ZÁVĚREČNÉ VYSTOUPENÍ DIVADELNÍHO ATELIÉRU
Platforma pro setkávání a divadelní tvorbu mladých, stále uskupení nadšených divadelních amatérů vás zve na své závěrečné vystoupení.

7. června 2017

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy
– **sál hudebního oddělení**
OPERNÍ SIRÉNY 9. – SOUČASNÁ „NOVÁ“ OPERA
Debatovat budou cimbalista a ostravský skladatel **Daniel Skála**, muzikolog **PhDr. Martin Flašar, Ph.D.**, a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

30. srpna 2017

ve 20 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
OSTRAVSKÉ DNY 2017 – RADIKÁLNÍ MINULOST
Koncert nabídně díla Johna Cage, Charlese Ivese, Jana Rychlíka, Edgarda Varèse, Philipa Glasse, Richarda Strausse a Mortona Feldmana.

31. srpna – 1. září 2017

LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA PRO PEDAGOGY
Připravujeme již 7. ročník plný přednášek, workshopů a diskuzí s umělci NDM i s umělci z jiných koutů republiky.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá instalace sochy

Stanislav Kolíbal *Od čtvorce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015)

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

27. 10. 2016 – 30. 6. 2017

VÝSTAVA IVO KLIMEŠ: ARCHITEKTURA A DIVADLO
Výstavu připravil Kabinet architektury ve spolupráci s Galeríí výtvarného umění v Ostravě a Katedrou architektury Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava.

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2. 5. – 23. 5. 2017

PAVEL HON: ZE TŘETÍ ŘADY POSEDMÉ

V životě Pavla Hona se šťastně snoubí dvě velké životní lásky: fotografování a divadlo. Od roku 2000, kdy začal fotografovat digitálně, fotografuje systematicky divadelní představení NDM.

24. 5. – 27. 6. 2017

ITF: Krajina

Přehlídka toho nejlepšího, co vzniká v rámci krajinářské fotografie na ITF. Kurátorem výstavy je Miroslav Myška.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě a za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

13. 3. – 11. 5. 2017

VLADIMÍR MERTA: VÍTR

15. 5. – 29. 6. 2017

FRANTIŠEK KOWOLOWSKI: MIZENÍ

Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 15. května 2017 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s Art Consultancy, s. r. o., za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

15. 5. – 29. 6. 2017

V Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 15. 5. 2017 v 18 hodin

František Kowolowski: Mizení

František Kowolowski připravuje výstavu do Galerie současné malby v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě a vede ateliér malby II na Fakultě umění Ostravské univerzity, ale přesto bych jej jako bytostného malíře, který „nemůže jinak“,

necharakterizoval. To, že tento umělec je také performerem, pedagogem, kurátorem, kritikem a vizuálním umělcem v tom nejširším slova smyslu, je jen důsledkem jeho potřeby aktuálně reagovat na podněty a požadavky doby, reflektovat je, analyzovat, rozkládat a opět spoluskádat a spolu-vytvářet její podobu. Kowolowského snaha tnout do živého jej přivádí k médiu performance, kterým dokáže promlouvat s naléhavostí, která mrazí, ale stejně tak vyvolává psychické uvolnění, a k instalacím, jejichž bezprostřednost na jedné straně a zřetelné intelektuální uchopení na straně druhé vytváří u diváka pocit důvěrnosti, ale také trvalého napětí a neustálé nejistoty. Kowolowski dokáže zpochybnit zaběhlé mechanismy, ukázat mezery, chyby, liché místa, bývá poslem „vratkých sdělení“, ale také umí účinně rozehrát významovou hru na základě elementárních malířských prostředků, jako jsou tahy štětcem, vpíjení a prosakování

barev a postupné rozpouštění se štětcových stop v zasychající barevné hmotě.

Svou práci autor komentuje následovně: „*Mizení může být spojováno s pomíjivostí, ničením, stejně jako zneviditelnováním, extrémním zmenšováním, skrýváním, vyhoštěním či odsunutím a přemístěním. Je tedy prakticky nemožné uvažovat o těchto operacích odděleně. Jsou prostupné a vzbuzují otázku časovosti a prostovosti: Kde něco mizí a kde se něco vyjevuje v aktu malování?*“

Každá výstava Františka Kowolowského je svým způsobem podkopnutím naší nohy stojící v umělém znakovém světě, pobídkou k pokusu prohlédnout mámní svět falešných reprezentací. Kowolowského práce řešení nenabízí, ale „jen“ rozkrývá, odhaluje, demaskuje. Společné východisko neexistuje, je jen hořké poznání; ale i to může být počátkem něčeho nového. (mkš)

Je tu další pokračování seriálu ***Divadlo je v centru***, ve kterém vás seznamujeme s ostravskými institucemi, s nimiž pro vás připravujeme zajímavé akce a projekty. Tentokrát vám představíme Centrum PANT.

Centrum PANT

Spolek PANT byl založen v roce 2007 s cílem **změnit výuku dějin 20. století a popularizovat související témata**. Během své několikaleté činnosti jeho členové (pedagogové, pracovníci médií a lidé z podnikatelské sféry) zrealizovali pro školy a veřejnost desítky seminářů, konferencí, přednášek, besed a výstav určených nejen školám, ale i zájemcům z řad široké veřejnosti. PANT rovněž vytvořil unikátní vzdělávací portál **Moderní-Dějiny.cz**, který využívá na 90 % učitelů dějepisu u nás. Spolku PANT se podařilo do svých vzdělávacích aktivit zapojit stovky pedagogů a desítky tisíc studentů, propojit akademickou obec s praktickou výukou, přinést mnohé zahraniční zkušenosti, inspirovat a zásadně ovlivnit výuku moderních dějin.

V lednu 2016 získal spolek PANT od města Ostravy (její městské části Moravská Ostrava a Přívoz) na deset let do nájmu přizemní prostor v centru Ostravy na křižovatce ulic Nádražní a Čs. legií (bývalé knihkupectví Librex, ještě dříve Technická kniha) a rozhodl se vytvořit **Centrum PANT – místo určené nejen pro vzdělávání mládeže a dětí, ale také pro různé kulturní aktivity, spolky a zájmová sdružení provozující uměleckou i mimouměleckou činnost občanů**. V prosinci téhož roku tak bylo po náročné rekonstrukci slavnostně otevřeno Centrum PANT – komunitní a informační centrum pro studenty a širokou veřejnost. Součástí Centra PANT je nejen malá kavárna, která vytváří příjemné prostředí pro návštěvníky, ale také malá prodejna knih, s jejíž nabídkou se můžete seznámit na e-shopu Moderních dějin.

Jednání o spolupráci mezi Centrem PANT a NDM byla zahájena začátkem roku 2017 nejen z důvodu výborné dostupnosti Centra PANT k Divadlu Jiřího Myrona i Divadlu Antonína Dvořáka,

3. května 2017 v 15.30 hodin v Centru PANT (Čs. legií 1222/22) L2: BRÁNA ŽIVOTA! – beseda s tvůrci a herci
Speciální beseda v den návratu inscenace úzdravného opera **L2: Brána života!** Jejimi účastníky budou známý tvůrce, autorský herec a libretista **Jaroslav Dušek**, český profesionální hráč na didgeridoo **Ondřej Smeykal** a představitelé hlavních rolí **Juraj Čiernik** a **Jan Vlas**. Vstupenky v hodnotě 50 Kč na besedu lze zakoupit přímo v kavárně Centra PANT.

ale zejména díky zajímavému a inspirativnímu prostředí, které Centrum PANT svým návštěvníkům nabízí. První společná akce byla zahájena předpremiérovou besedou k mysterióznímu hitu muzikálové sezóny ***Rebecca***. Dalším počinem byla filmová projekce dokumentárního filmu Clemense Kubyho ***Na cestě do sousední dimenze*** a následná beseda s českým profesionálním hráčem na didgeridoo Ondřejem Smeykalem a ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem. (ad)

Rozhovor s Petrem Pánkem – předsedou spolku PANT

Mohl byste nám představit spolek a Centrum PANT?

PANT vznikl v roce 2007 s motivem změnit výuku dějin 20. století, popularizovat související témata a věnovat se problematice a výzvám dnešního světa. Za 10 let své činnosti PANT zrealizoval pro školy i veřejnost desítky seminářů, konferencí, přednášek, besed a výstav, vytvořil vzdělávací portál Moderní-Dějiny.cz, který využívá na 90 % českých učitelů dějepisu, zapojil do vzdělávacích aktivit stovky učitelů a desítky tisíc žáků a studentů, propojil akademickou obec s praktickou výukou, přinesl mnohé zahraniční zkušenosti a inspirace a zásadně tak ovlivnil výuku moderních dějin. Naše působnost není ale jen v České republice, spolupracujeme s organizacemi v rámci všech zemí visegrádské čtyřky, kde také realizujeme mnohé akce.

Jak vlastně vznikla myšlenka na vytvoření Centra PANT?

Přes naši relativně rozsáhlou činnost PANT neměl od počátku své existence žádné zázemí ani kancelář, akce pořádal v zapůjčených prostorách jiných organizací či na školách, členové úřadovali a pracovali v bytech. Veškeré získané finanční prostředky vždy směřovaly do činnosti, do které členové vložili nejen osobní a odborné úsilí a množství volného času, ale také vlastní peníze. Vytvoření Centra PANT je výsledkem několikaletého úsilí, které zpočátku vypadalo jen jako idealistický sen.

V lednu 2016 PANT získal od města Ostravy (její městské části Moravská Ostrava a Přívoz) do nájmu přizemní prostory v centru Ostravy na křižovatce ulic Nádražní a Čs. legií (bývalé knihkupectví Librex, ještě dříve Technická kniha). Tyto prostory se nacházely ve velmi špatném stavu a byla nutná

kompletní rekonstrukce (sociální zařízení, elektro, voda a kanalizace, plyn atd.). Město Ostrava spolu s městskou částí Moravská Ostrava a Přívoz rozhodlo o finanční spoluúčasti na rekonstrukci těchto prostor v celkové výši 1,1 mil. Kč – tyto finance byly určeny na materiál a odborné práce přímo spojené s rekonstrukcí. Mnohé práce členové spolku prováděli svépomocí a nemalou část nákladů financoval PANT z vlastních zdrojů, přesněji z úspor svých členů. Rekonstrukce byla ukončena v listopadu 2016 a v prosinci byl zahájen provoz.

Kam by mělo do budoucna Centrum PANT směřovat? Jaké jsou vaše plány a vize?

Centrum PANT se stává dějištěm pravidelných vzdělávacích a kulturních akcí pro školy i veřejnost s širokým tematickým zaměřením (od historie přes aktuální společenská témata), prezentací různých kulturních a vzdělávacích organizací, popularizace činnosti univerzit a dalších subjektů. Pravidelně se zde můžete setkat s akcemi například NDM, Ostravské univerzity, Polského institutu v Praze, Zastoupení Evropské komise v ČR a dalších institucí. Návštěvníci všech generací, kteří se zajímají o společenské dění, historii, současnost a není jim lhostejná ani budoucnost, se v Centru mohou setkávat, poznat významné a zajímavé hosty, zhlédnout filmy, výstavy a mnoho dalšího. Chceme vytvořit veřejný prostor otevřený všem názorům a pohledům respektujícím svobody a demokratické hodnoty. Naším cílem není shoda, ale naslouchání, poznání, vnímání a porozumění. Chceme vytvořit prostor, kde různé pohledy budou vítány. Jen tak můžeme vytvořit svobodnou a sebevědomou společnost.

Součástí je kavárna, která vytváří příjemné prostředí pro hosty Centra, a také malá prodejna knih s nabídkou titulů věnovaných historii a aktuálním společenským tématům. Tyto by měly napomoci s financováním celého prostoru a aktivit, které v něm chceme realizovat. Celý prostor je koncipován jako neziskový, veřejně prospěšný projekt. Nejsme napojeni na nějaké veřejné rozpočty či korporátní penězovody. Každý náš host tedy svou útratou zároveň přispívá k tomu, aby celý prostor mohl přežít. Proto je u nás každý vítán a všem návštěvníkům děkujeme.

Činnost a program Centra PANT můžete sledovat na facebookovém profilu nebo webové stránce www.centrum-pant.eu. (ad)

Interiér Centra PANT Foto archiv Centra PANT

Šťastný ročník!

Připravujeme již 7. ročník Letní divadelní školy pro pedagogy. I letos nás čekají 2 dny plné přednášek, workshopů a diskuzí s umělci NDM

i s umělci z jiných koutů republiky. Letní divadelní škola se uskuteční 31. srpna – 1. září 2017. A na koho se můžete těšit? Bližší informace již brzy zveřejníme na našich stránkách.

Letní divadelní škola pro pedagogy

Foto Jiří Hruška

750. výročí první písemné zmínky o městě

I Ateliér pro děti a mládež při NDM se po projektu ***Shakespeare Ostrava 2016*** zapojí do dalšího celoostravského projektu. Rádi bychom připomenuli historii města Ostravy

i historii našeho divadla. V rámci projektu vzniknou nové workshopy pro školy i nová představení našeho Divadelního ateliéru. Více informací naleznete na našich stránkách a Facebooku.

V sobotu 28. září 1907 bylo slavnostně otevřeno Městské divadlo – dnešní Divadlo Antonína Dvořáka

Foto archiv NDM

Závěrečné vystoupení Divadelního ateliéru

Dne 6. 6. 2017 v 18 hodin proběhne ve zkušebně DAD závěrečné vystoupení Divadelního ateliéru. Zároveň se bude jednat o poslední vystoupení Divadelního ateliéru v dané sestavě – do nové sezóny budeme nabírat nové členy – v případě zájmu sledujte naše stránky, kde se dozvíte informace o náboru, který proběhne začátkem září.

Divadelní ateliér opět v akci

Dne 3. 6. 2017 se zapojíme do historické soboty ***Návštěva císaře v Ostravě aneb tentokrát přijde i Sissi!!!***, kterou pořádá NDM EXTRA u příležitosti premiéry inscenace ***Sissi Alžběty Rakouské***. Přijďte se podívat, jak budou naši členové vytvářet historickou atmosféru v dobových kostýmech. (ro, kv)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PRO PEDAGOGY

Metodika v kostce:

Jak se dělá divadlo

Zahrajte si se studenty na dramaturgy, režiséry a herce. Vyberte si jakékoliv 3 fotky (pro inspiraci se můžete podívat na stránky NDM a použít fotky z inscenací). Třídu rozdělte na tři skupiny. Každá skupina dostane trojici fotek.

1. úkol – zkuste na základě obrázků vymyslet příběh a ten převést do krátkého scénáře, který si skupinky vymění po směru hodinových ručiček.

2. úkol – zvolte si ve skupině režiséra, který ve své skupince herců převede daný scénář do krátké scénky, kterou následně předvedete před ostatními.

Pro hlubší pochopení se pobavte se studenty, co přesně obnáší jednotlivé profese.

DIVADELNÍ SLOVNÍK

Forbina

- **přední část jeviště, která se nachází před oponou**
- **známé jsou forbinové výstupy, kdy herci mají za úkol zabavit diváky, než se za oponou přestaví scéna (Voskovec a Werich)**

Jorge Garza (Mužský sbor) a Eva Dřízgová-Jirušová (Ženský sbor) na forbině zahajují představení inscenace ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE Foto Martin Popelář

TIPY PRO RODINY S DĚTI

Jan Kučera (1977)

TŘI MUŠKETÝŘI

D'Artagnan a královniny diamanty

4. 5. (18.30) a 7. 5. (16.00) v Divadle Antonína Dvořáka

Ateliér NDM je na Facebooku: Ateliér pro děti a mládež při NDM

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

V Divadle Antonína Dvořáka proběhl čtvrtý ročník **BALETNÍHO GALAKONCERTU**. Hosty byli tanečníci zahraničních národních divadel z Polska, Německa a Slovinska. Českou republiku reprezentovali hosté z Baletu Národního divadla a Laterny magiky, souboru Ballet Hommes Fatales, 420PEOPLE a domácí balet NDM. *Foto Martin Popelář*

Další ze série cyklu **OPERNÍCH SIRÉN**. O řízení operního představení debatovali inspicientka a asistentka režie Bohuslava Kráčmarová, dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková a dirigent opery NDM a violoncellista Robert Kružík. *Foto Martin Kusyn*

Novou výstavu v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka připravil umělec Vladimír Merta. Cyklus obrazů, který se v Ostravě představuje poprvé, pojmenoval **VÍTR**. *Foto Martin Kusyn*

V tlumočení Jakuba G. Rajnocha proběhla beseda s choreografem Paulem Chalmerem, Chiarou Lo Piparo (Konstancie), Giordanem Bozzou (d'Artagnan), českou zpěvačkou Radkou Fišarovou, Stefanem Pietragallou (Vévoda z Buckinghamu) a šéfkou baletu Lenkou Dřímálovou při příležitosti světové premiéry baletu **TŘI MUŠKETÝŘI**. *Foto Lukáš Ston*

Ateliér pro děti a mládež se společně s NDM letos již potřetí zapojil do celostátní literární akce **NOC S ANDERSENEM**. Dne 31. března byla pro dvacet dětí připravena v Divadle Antonína Dvořáka pohádková noc, kterou provázela (společně s divadelními lektorkami) herec Vít Roleček. *Foto Martin Kusyn*

Izabela Firlová (Viola de Lesseps) a Vít Roleček (William Shakespeare) se fotí s fanoušky po besedě v Domě knihy **KNIHCENTRUM**. Beseda se konala při příležitosti premiéry romantické komedie v nastudování činohry NDM **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE**. *Foto Lukáš Ston*

Dne 2. března byla zahájena spolupráce s Centrem PANT. Uskutečnila se zde předpremiérová beseda k inscenaci **REBECCA** s některými představiteli hlavních rolí – Romanem Harokem, Katarínou Hasprovou a Veronikou Prášil Gidovou. Besedou provázela šéf souboru opereta/muzikál Patrick Fridrichovský. *Foto Martin Kusyn*

České premiéře muzikálu **REBECCA** byl přítomen autor hudby, muzikálový a filmový skladatel pan Sylvester Levay. Ten v závěrečné řeči nadšeným divákům poděkoval za přijetí. *Foto Martin Popelář*

NDM uvedlo ve světové premiéře balet **TŘI MUŠKETÝŘI**. Autorem hudby je Jan Kučera, choreografii a scénu vytvořil kanadský choreograf Paul Chalmer (uprostřed), scény se šermem byly v režii mistrů šermu Petra Sýkory (vlevo) a Ivana Petráka (vpravo). *Foto Martin Popelář*

Radostná momentka! Cenu Thálie 2016 získali sopranistka Lenka Pavlovič za roli Hortensie v operetě **PLES V OPERĚ** a rakouský barytonista Thomas Weinhappel za titulní roli v opeře **HAMLET**. *Foto Pavel Průcha*

Izabela Firlová (Viola de Lesseps), režisér Radovan Lipus, dramaturgyně Lenka Lagronová, Vít Roleček (William Shakespeare) a kostýmní výtvarnice Ha Than Špetlíková po premiéře inscenace **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE**. *Foto Radovan Šťastný*

Hosty v pořadí již sedmých **OPERNÍCH SIRÉN** byli kostýmní výtvarnice Eva Jiříková, herec, scénograf a kostýmní výtvarník David Janošek, dramaturgyně opery NDM Eva Mikulášková a jevištní mistr Divadla Antonína Dvořáka Jan Benek. *Foto Martin Kusyn*

- slavnostní rauty
- plešy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

CHEESY

VÁŠ OBCHOD S DELIKATESAMI

LAHODNÉ SÝRY Z CELÉ EVROPY
ŠUNKY A UZENINY NEJVYŠŠÍ JAKOSTI
FARMÁŘSKÉ A BIO PRODUKTY
ČERSTVÉ KVÁSKOVÉ PEČIVO
BEZLEPKOVÉ A CELOZRNÉ MOUKY
SUŠENÁ RAJČATA, ŘECKÉ OLIVY
KVALITNÍ VÍNA, KOŘENÍ...
A MNOHEM VÍCE

KUPÓN PRO VÁS - ODSTŘIHŇETE A PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT

CHEESY ČS. LEGIÍ 5, OSTRAVA (U KUŘÍHO RYNKU)
TEL: 736 627 576
E-MAIL: CHEESY.OVA@EMAIL.CZ

Poukaz na slevu 10 %
Platnost do 30. 9. 2017

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP
- instalace od 1 Kč
- vysoká rychlost připojení
- 100% dostupnost a spolehlivost

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přivoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- sms-VSTUPENKA** na vybraná představení
- v předprodeji** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202

- hodinu před začátkem představení u pokladny**
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM

– vaše celoroční sleva!

Můžete si s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

MOŽNOST PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA A DIVADLA JIŘÍHO MYRONA

Provozovatel parkoviště za Divadlem Antonína Dvořáka (Ostravské komunikace, a. s.) nabízí na ul. Smetanovo náměstí možnost placeného parkování ve všední dny od 7.00 do 19.00 hodin (mimo tuto dobu není parkování zpoplatněno).

Provozovatel parkoviště před Divadlem Jiřího Myrona (Technické služby MOaP, p. o.) nabízí možnost parkování na parkovištích před a vedle katedrály Božského Spasitele na náměstí Msgre Šrámka. Parkování je zpoplatněno v pracovní dny od 8.00 do 19.00 hodin a v sobotu od 8.00 do 15.00 hodin (mimo uvedené časy není parkování zpoplatněno).

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Auto Heller

Relia

SABANERO

SKUPINA ČEZ

předprodej vstupenek

ticketportal

plakátovací plochy

SE-MO Data

KNIHCENTRUM.cz

Ostrava

HITRÁDI ORION

KISS Radio

P E R A +

HARMONIE

TANEČNÍ AKTUALITY.CZ

deník

FABEX OSTRAVSKO

program

Státní fond kultury ČR

NADACE ŽIVOT UMĚLCE

OSTRAVA!!! MORAVSKÁ OSTRAVA A PŘÍVOZ

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytl pan Michael Trask.

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM KVĚTEN 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
4.	TŘI MUŠKETÝŘI	C	18.30	B
5.	TAJEMSTVÍ	VOP	18.30	O
7.	TŘI MUŠKETÝŘI		16.00	B
9.	TAJEMSTVÍ	V.	18.30	O
11.	HODINA PŘED SVATBOU	VII.	18.30	Č
12.	LA CLEMENZA DI TITO	IV.	18.30	O
13.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	X.	18.30	B
14.	BOUŘE	N	15.00	O
16.	LA CLEMENZA DI TITO – naposledy	E	18.30	O
18.	HODINA PŘED SVATBOU	C	18.30	Č
19.	SBOROVÝ GALAKONCERT	VOP	18.30	O
20.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – naposledy	PS2	18.30	B
21.	SBOROVÝ GALAKONCERT		16.00	O
24.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
25.	BOUŘE – naposledy	VII.	18.30	O
26.	LABUTÍ JEZERO	P	18.30	B
28.	LA TRAVIATA	SP	10.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

6.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
10.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		17.00	O
13.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		16.00	O
14.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		10.00	O
14.	MUČEDNÍK		19.00	Č
21.	MUČEDNÍK		19.00	Č
27.	TEĎ MĚ ZABIJ – česká premiéra		19.00	Č
28.	TEĎ MĚ ZABIJ – první repríza		19.00	Č

STARÁ ARÉNA

15.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
22.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký	Z	20.00	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	REBECCA	E	18.30	OPTA/M
3.	L2: BRÁNA ŽIVOTA!		18.30	OPTA/M
4.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
5.	CAR SAMOZVANEC	IV.	18.30	Č
6.	EDITH A MARLENE – 70. představení		18.30	OPTA/M
7.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU	N	15.00	Č
9.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	ABEND	18.30	Č
10.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
10.	CAR SAMOZVANEC	II.	18.30	Č
11.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
12.	CAR SAMOZVANEC	D	18.30	Č
13.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	ALW2	16.00	OPTA/M
16.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
17.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	F	18.30	Č
18.	EVITA		18.30	OPTA/M
19.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	IV.	18.30	Č
20.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)	PS	18.30	OPTA/M
24.	EVITA		18.30	OPTA/M
25.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
26.	L2: BRÁNA ŽIVOTA! – naposledy		18.30	OPTA/M
27.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)	X.	18.30	OPTA/M
29.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU – naposledy	ČP	18.30	Č
30.	HABAĐÚRA		18.30	Č
31.	REBECCA	F	18.30	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

7.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
----	------------------	--	-------	---

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM ČERVEN 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	JE ÚCHVATNÁ!	C	18.30	Č
2.	LABUTÍ JEZERO	P2	18.30	B
3.	TAJEMSTVÍ	X.	18.30	O
4.	LA TRAVIATA – naposledy		16.00	O
6.	POPELKA		18.30	B
7.	TAJEMSTVÍ	II.	18.30	O
10.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA – naposledy		18.30	Č
11.	POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ		14.00	B
15.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! – premiéra	PP	18.30	O
17.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! – druhá premiéra	MP	18.30	O
18.	HODINA PŘED SVATBOU	N	15.00	Č
19.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	VOP	18.30	O
23.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! – zájezd Litomyšl		21.00	O
24.	TAJEMSTVÍ – zájezd Litomyšl		21.00	O
27.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
28.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O
30.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	TEĎ MĚ ZABIJ		19.00	Č
11.	TEĎ MĚ ZABIJ		19.00	Č
14.	MUČEDNÍK – zájezd Bratislava		19.00	Č
18.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		10.00	O
19.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		9.30	O
27.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		9.30	O
28.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		9.30	O
29.	MUČEDNÍK		19.00	Č

STARÁ ARÉNA

19.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
-----	-------------------------------------	--	-------	---

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
2.	REBECCA	D	18.30	OPTA/M
3.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
4.	SPALOVAČ MRTVOL – ve spolupráci s 9. ročníkem festivalu Dream Factory Ostrava; hostuje Činohra Národního divadla v Praze		19.00	Č
8.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) – česká premiéra	PP	18.30	Č
9.	REBECCA	IV.	18.30	OPTA/M
10.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) – první repríza	MP	18.30	Č
12.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	ČP	18.30	Č
13.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
13.	CAR SAMOZVANEC	E	18.30	OPTA/M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
15.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
16.	REBECCA	P	18.30	OPTA/M
17.	HABAĐÚRA		18.30	Č
18.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	ALW2	16.00	OPTA/M
20.	REBECCA	V.	18.30	OPTA/M
21.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
22.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
23.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
24.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
26.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
27.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
28.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
29.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
30.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č

Změna programu vyhrazena!
Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, Z – zadáno
Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, P, P2, PP, MP, ČP, SP, VOP, ABEND

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

REPERTOÁR NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2017)

OPERA
Bedřich Smetana TAJEMSTVÍ 5. 5. (18.30), 9. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 7. 6. (18.30), 24. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl
Wolfgang Amadeus Mozart LA CLEMENZA DI TITO 12. 5. (18.30), 16. 5. (18.30) – naposledy
Zdeněk Fibich BOUŘE 14. 5. (15.00), 25. 5. (18.30) – naposledy
SBOROVÝ GALAKONCERT 19. 5. (18.30), 21. 5. (16.00)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 28. 5. (10.30), 4. 6. (16.00) – naposledy
Josef Čapek – Pavel Helebrand O PEJSKOVÍ A KOČIČCE 10. 5. (17.00), 13. 5. (16.00), 14. 5. (10.00), 18. 6. (10.00), 19. 6. (9.30), 27. 6. (9.30), 28. 6. (9.30)
Gioacchino Rossini LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! 15. 6. (18.30), 17. 6. (18.30), 19. 6. (18.30), 23. 6. (21.00) – zájezd Litomyšl, 28. 6. (18.30)

ČINOHRA
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 3. 5. (18.30), 9. 6. (18.30) – naposledy
Adolf Nowaczyński CAR SAMOZVANEC 5. 5. (18.30), 10. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 13. 6. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 6. 5. (19.00)
Karel Poláček – Arnošt Goldflam HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU 7. 5. (15.00), 29. 5. (18.30) – naposledy
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 7. 5. (19.00)
Marc Norman – Tom Stoppard – Lee Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE 9. 5. (18.30)
Pere Riera HODINA PŘED SVATBOU 11. 5. (18.30), 18. 5. (18.30), 18. 6. (15.00)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 14. 5. (19.00), 21. 5. (19.00), 14. 6. (19.00) – zájezd Bratislava, 29. 6. (19.00)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký 15. 5. (19.30), 22. 5. (20.00), 19. 6. (19.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 16. 5. (18.30), 21. 6. (18.30), 26. 6. (18.30), 30. 6. (18.30)

ČINOHRA
William Shakespeare VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ 17. 5. (18.30), 19. 5. (18.30)
Brad Fraser TEĎ MĚ ZABIJ 27. 5. (19.00), 28. 5. (19.00), 4. 6. (19.00), 11. 6. (19.00)
Michael Cooney HABAĎÚRA 30. 5. (18.30), 17. 6. (18.30)
Peter Quilter JE ÚCHVATNÁ! 1. 6. (18.30)
Viliam Klimáček SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) 8. 6. (18.30), 10. 6. (18.30), 12. 6. (18.30)

BALET
Jan Kučera TŘI MUŠKETÝŘI 4. 5. (18.30), 7. 5. (16.00)
Felix Mendelssohn-Bartholdy SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ 13. 5. (18.30), 20. 5. (18.30) – naposledy
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 24. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 2. 6. (18.30), 27. 6. (18.30), 30. 6. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 6. 6. (18.30)
POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ 11. 6. (14.00)

OPERETA/MUZIKÁL
Michael Kunze – Sylvester Levay REBECCA 2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 2. 6. (18.30), 9. 6. (18.30), 16. 6. (18.30), 20. 6. (18.30)
Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi L2: BRÁNA ŽIVOTA! 3. 5. (18.30), 26. 5. (18.30) – naposledy
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 4. 5. (18.30), 11. 5. (18.30), 13. 5. (18.30), 14. 5. (16.00), 3. 6. (18.30), 14. 6. (18.30), 15. 6. (18.30), 23. 6. (18.30), 24. 6. (18.30), 28. 6. (18.30), 29. 6. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 6. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 22. 6. (18.30), 27. 6. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ 10. 5. (10.30), 13. 6. (10.30), 18. 6. (16.00)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 18. 5. (18.30), 24. 5. (18.30)
Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) 20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

#

9. ročník
divadelního
festivalu

30.5. - 4.6.

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskoslezský
kraj

POMNÍK
Wrocławski Teatr Lalek (Polsko)

VZKŘÍŠENÍ
Dejvické divadlo (Praha)

STRÝČEK VÁŇA
HaDivadlo (Brno)

NORA (DOMĚČEK PRO PANENKY)
Divadlo pod Palmovkou (Praha)

TANGO MACABRE
Divadlo Husa na provázku (Brno)

PORTRÉT DORIANA G.
Slovenské komorné divadlo (Martin)

Ladislav Fuks – Jan Mikulášek – Marta Ljubková
SPALOVAČ MRTVOL
Národní divadlo Praha

4. června 2017 v 19.00 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

režie Jan Mikulášek | dramtizace Jan Mikulášek, Marta Ljubková | dramaturgie Marta Ljubková | scéna a kostýmy Marek Cpin | světelný design Pavla Beranová

hrají Martin Pechlát (Karel Kopřkringl), Pavla Beretová (Lakmé), Lucie Polišíenská (Zina), Radúz Mácha (Milivoj), Vladimír Javorský (Willi Reinke), Klára Sedláčková-Oltová (Erna)

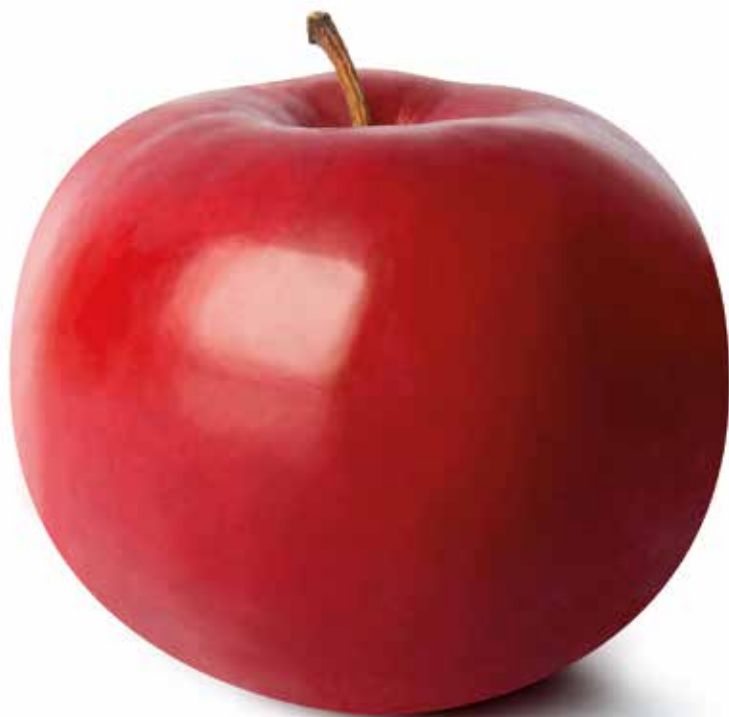
Příběh o zaměstnanci krematoria a vzorném manželovi a otci Karlu Kopřkringlovi je nejen hororem ze spalovny lidí, ale také groteskním obrazem rozkladu lidské osobnosti. Panoptikální soubor figurek, které autor vidí jako pouťovou atrakci, se v různých situacích vrací, aby zpochybnil naše konvenční vidění světa. Je to hodně k smíchu... A je to hodně k pláči, co se s člověkem bez názoru a bez páteře může stát, když z něj zájem o pohodličko a bezpečí a pocit vlastní důležitosti a nenahraditelnosti udělá aktivní nástroj záhuby. Může to být varovný obraz světa před druhou světovou válkou, dnes to ale může být i varování mnohem obecnějšího rázu.

Martin Pechlát (Karel Kopřkringl) a Vladimír Javorský (Willi Reinke)
Foto ND – Petr Neubert

Dream
Factory
Ostrava

předprodej v divadle petra bezruče

50

**Svěží
už od roku
1907**

PŘEDPLATNÉ SEZÓNA 2017/2018
Již v prodeji!

PREMIÉRY

OPERA

**OTELLO • IFIGENIE V AULIDĚ • LADY MACBETH
MCENSKÉHO ÚJEZDU • LA TRAVIATA • ZOB, ZOB, ZOBAN!!!**

ČINOHRA

**PANÍ BOVARYOVÁ • PEER GYNT • ŠŤASTNÍ VE TŘECH
• MAŠKARÁDA čili Fantom opery • OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole
• TEROR • ŘEČI LÉČÍ • SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ**

BALET

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES • DON QUIJOTE

OPERETA/MUZIKÁL

ROMEO A JULIE • CATS (Kočky)

www.ndm.cz